

DEN NY VERDENS.
unipuls

NUMMER 3 - SEPTEMBER 2014 - 32. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

En ny verdenskulturs fødsel

Det enkelte menneske behøver ikke vente på menneskeheden. Forsynet er overdådigt udstyret med midler til at lade hvert enkelt menneske nå frem til denne høje kultur uafhængig af andre. Det, menneskene oplever i dag, er en ny verdenskulturs fødsel. Alle nationer så vel som alle religiøse og sociale retninger vil blive forenet i ”én hjord og én hyrde”.

Menneskene rejser i en himmelvogn, som jordkloden er. En dag er myrderiernes tid forbi, og menneskene vil have lært at forstå hinanden og give plads for hinanden. Så bliver der rigelig plads for alle til at se ud af kupéens vinduer, og dermed bliver der lys og lykke i himmelvognen, der bliver fred og harmoni. Længes De efter denne oplevelse, da øv Dem i tolerance.

Gør det til vane at tilgive dem, der fortrædiger Dem. Giv afkald på retten til at blive fornærmet og se kun det lyse og smukke ved Deres medmennesker. Kun igennem denne indstilling får De fred i Deres sind. Kun igennem denne væremåde fødes den nye kultur i Deres hjerte.

(Martinus i foredraget ”Kultur”, holdt 28/4-1942)

Indhold

3	<i>Martinus:</i>
Tids- og rumdimensionel sansning og
livsmysteriets løsning	28	<i>Per Holsner:</i>
Balsamering af lig
6	<i>Else Byskov:</i>
Den sårede flygtning og den fortabte
søn	30	<i>Rolf Elving:</i>
Om symbolforklaringerne
10	<i>Walter Russell</i>
- om sig selv	31	<i>Ejnar Hjorth:</i>
Hvad hører med til Det Tredie Testa-
mente?
12	<i>Ejnar Hjorth:</i>
Gavekultur	32	<i>Ejnar Hjorth:</i>
Oversættelse af Det Tredie Testamente
13	<i>Søren Ingemann Larsen:</i>
Konsekvens af en rettelse	35	<i>Ole S. Larsen:</i>
Om at acceptere sin karma
14	<i>Marja Silverfall:</i>
<i>Om yoga og yogabeslægtede kun-</i>
<i>stige åndelige øvelser fra et ånds-</i>
<i>videnskabeligt perspektiv</i>	37	<i>Helmer Fogedgaard:</i>
Den evige udvikling
17	BOGANMELDELSR v/Ruth Olsen:	39	KORT FORTALT
19	<i>Ruth Olsen:</i>
Hvordan opstår fysisk stof?	47	<i>Møder i Livets Skole</i>
21	<i>Per Bruus-Jensen:</i>
Hvorfor et centrabehov		
23	<i>Jan Langekær:</i>
<i>Skal en hellig tekst bevares uændret,</i>
<i>eller må man ændre i den</i>		
21	<i>Nogle Martinus-citater</i>		
26	<i>Spørgetime med Walter Russell</i>		

Den Ny VerdensImpuls nr.3/2014

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
reg.nr. 3409 konto 9 25 42 42

Tryk: Prinfo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

240 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **270 kr** og Norge **260 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro:(reg. 3409) 925 4242 - -

**Jeg er nødt til at sætte prisen op, da portoen
stadig stiger!**

**Bladet udkommer 4 gange om året
(normalt)**

Få prøvenummer tilsendt

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels ind-
hold, **der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i litteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

**Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse**

Efter 2014 kan man kun betale til vor danske konto:
reg.nr. 3409 - konto 925 4242
(IBAN: DK61 3000 0009 2542 42)
S.W.I.F.T. DABADKKK
Danske Bank

Dog kan man stadig betale til vor svenske konto:
39 27 16-7, Nordea ville åbenbart så gerne beholde
os!

Vær-så-god - her er et nyt blad!

Det er kun på 48 sider denne gang, for på grund
af den varme sommer har ikke så mange følt sig
inspireret til at skrive, åbenbart.

Men det lykkes alligevel hver gang at få stablet
et blad på benene - så forsynet vil det altså!

Der er en norsk artikel med, som jeg ikke har
oversat, for jeg mener nok, at også danskere kan
forstå norsk.

Det har været en god sommer i Bogbiksen med
en dejlig rar stemning.

Når næste blad udkommer, ved vi noget om,
hvordan retssagen er forløbet i november, så det
skal jeg nok fortælle.

Ellers har jeg ikke meget at berette om -

så hermed blot en kærlig hilsen

Ruth

Tids- og rumdimensionel sansning og livsmysteriets løsning

Af Martinus

Livet er for de fleste mennesker stadig væk et mysterium. Der eksisterer forskellige anskuelser, når der er tale om livsmysteriets løsning, men de er alle baseret på tro. Nogle mennesker tror absolut på et evigt liv, medens andre lige så absolut benægter en evig tilværelse. Hvordan kan der overhovedet opstå sådan en divergens? Er der nogen mulighed for ad tankens vej at komme til klarhed over, hvem der har ret? Er der et evigt liv, eller er menneskets jordliv fra vuggen til graven hele dets eksistens og tilværelse?

Med den intelligens og logiske sans, som det moderne menneske er i besiddelse af, skulle det være muligt, hvis samme menneske har en udogmatisk og fordomsfri indstilling, rent teoretisk at påvise det levende væsens eksistens som evig. Denne teoretiske påvisning vil dog kun være en begyndelse, idet selve oplevelsen af den evige tilværelse er en organisk proces, der indtræder i ethvert menneskes liv, når vedkommende har nået en mental modenhedsgrad, der er baseret på meget stærk næstekærlighed og et inderligt guddomsforhold.

I denne tilstand vil mennesket i vågen dagsbevidst sansning opleve sin evige tilværelse lige så absolut, som det i forvejen oplevede sin fysiske tilværelse. Om man kan opleve den evige tilværelse, er altså et sansespørgsmål. Ligesom lyset eksisterer, men kun kan opleves ved hjælp af øjnene, således eksisterer evigheden også, men kan kun opleves med dertil egnede sanser.

At se lyset, at høre lyden, at fornemme behag og ubehag er gamle og almenkendte evner hos det jordiske menneske, men at opleve evigheden er noget, der endnu er ganske nyt for menneskene og kun er oplevet af et meget lille procenttal af dem. Evnen til at se, høre, føle, lugte og smage og evnen til at fornemme behag og ubehag igennem sin sansning, er en oplevelse af kontraster eller modsætninger. Det er at opleve ting ved hjælp af deres afvigelse fra andre ting. Det er at opleve tingenes begrænsning.

At se, at noget er sort, er det samme som at se et område eller en ting, der mere eller mindre afviger fra hvidt. At høre en lyd er det samme som at sanse noget, der afviger fra stilhed. At fornemme noget som ubehag er at fornemme et område, der afviger fra behag. Imellem to ting, der afviger fra hinanden, må der være en grænse, og noget, der har en grænse, er altså begrænset. Denne begrænsning danner grundlag for, at tingene kan sanses med fysiske sanser, og den almene sansning hos dyr og mennesker er kun en sansning af ting, der er begrænsede, hvilket vil sige ting, der sanses i kontrast til andre ting.

Med hvert specielt sanseorgan kan det levende væsen opleve en sansedimension

Ting, der sanses side om side med andre ting, vil uvilkårligt sanses som udfyldende en "plads", der igen er det samme som "rum". Den daglige sansning er det samme som at sanse plads eller rum, det er sansning af en særlig art. En sanseart vil sige det samme som en dimension, og med hvert specielt sanseorgan, det levende væsen er i besiddelse af, kan det opleve en sansedimension.

Således er for eksempel lyset en sansedimension, som vi ikke ville kende det mindste til, hvis vi ikke havde øjne. Det samme gælder lyden, som ikke ville eksistere for os, hvis vi ikke havde øren. Med vor lugtesans, smagsevne og almindelige føleevne oplever vi også specielle sansedimensioner, der helt ville ligge udenfor vort oplevelsesfelt og dermed vor erkendelse, hvis vi ikke besad de specielle sanseapparater, som disse evner er knyttet til.

Ser vi tilbage på de levende væseners udvikling, ser vi, at deres evne til at sanse efterhånden har udviklet sig til at rumme flere og flere dimensioner. I plante- og dyreriget er efterhånden de sanseapparater blevet til, som vi i dag betragter det som en selvfølge at være i besiddelse af. Men det har taget årmillioner at udvikle så fine sanseorganer, som de jordiske mennesker har. Engang kunne de levende væsener slet ikke se, høre, lugte eller smage, de

kunne kun lige akkurat ane en udefineret behags- eller ubehagsfornemmelse. Således er der jo også væsener, der fremtræder i dag.

Hvad berettiger os til at mene, at udviklingen af sanseevner skulle være standset med det jordiske menneskes nuværende tilstand? Er det ikke tåbeligt at tro, at der ikke skulle eksistere sansedimensioner, som det jordiske menneske ikke kan sanse? Hvordan skulle man begrunde en sådan opfattelse? At den blinde ikke kan se, er dog intet bevis på, at lyset ikke eksisterer. Findes der i mennesket noget, der kunne tyde på, at det er på vej mod en ny sansedimension? Ja, det gør der. Hvorfor søger og udforsker mennesket, og hvorfor findes der i dets bevidsthed en trang til stadig at udvide sin horisont? Fordi det inderst inde fornemmer, at det er på vej mod noget, som det endnu ikke ved, hvad er. Det er i virkeligheden skabelsen af nye sanser, der er det egentlige mål for menneskets higen og søgen.

Hvordan bliver sanser overhovedet til? Ved en ydre påvirkning af de levende væsener fra de sansedimensioner, som i forvejen eksisterer. Øjnene var aldrig blevet til, hvis der ikke havde eksisteret lys, og således gælder det også for det jordiske menneskes øvrige sanseorganer. Hvis ikke energierne eller vibrationerne udefra havde påvirket de levende væseners organismer, var sanseorganerne aldrig opstået. Den blinde fornemmelse af lyset er gradvis blevet til syn, ligesom den lydløse fornemmelse af lydenes vibrationer til sidst skabte hørelsen. Således blev koncentrationen på behags- og ubehagsfornemmelserne efterhånden til de sanseevner, gennem hvilke fornemmelserne kunne defineres ud i særlige detaljer.

Et sådant væsen med evne til at opleve detaljerede sanseindtryk har vi i det jordiske menneske. Men dette væsen kan jo endnu kun opleve kontraster og begrænsninger, det kan kun opleve tids- og rumdimensionelt, det er endnu et primitivt, ufærdigt væsen. Det bliver til kendsgerning gennem den omstændighed, at der i dets bevidsthed eksisterer en masse ubesvarede spørgsmål. Spørgsmål hvis besvarelse ikke er ligegyldig, men ligefrem er en livsbetingelse for væsenet.

Hvordan kan sådanne spørgsmål opstå? De kan kun være opstået gennem en ukendt påvirkning, en påvirkning, dets nuværende sanser ikke kan klare, thi i så fald var der ikke noget problem. Over for visse store livsproblemer har mennesket det ligesom det væsen, der blindt aner lysets eksistens. Dette væsen vil engang komme til at se, og det jordiske menneske vil også engang blive i stand til bevidst at opleve sin identitet som et åndeligt, evigt væsen, der eksisterer som en gudesøn i det evige univers.

En højere sansedimension, evighedsdimensionen

En ydre påvirkning får mennesket til at ane dimensioner, hvis eksistens det endnu ikke sansemæssigt kan opleve i detaljer. Det er også en ydre påvirkning, som har skabt de allerede eksisterende sanser. Hvorfor skulle så en ny påvirkning ikke kunne skabe nye sanser hos mennesket? Denne nye påvirkning oplever mennesket som en bestandig større trang til at udforske og forstå livets og universets logiske sammenhæng. Der er mennesker, der føler, at de slet ikke kan få fred i deres sind, hvis ikke de finder løsningen på livsmysteriet.

Mange forskere har i dag en anelse om, at de står ved en grænse til en højere sansedimension. De begynder også at blive klar over, at deres forskning ikke kan baseres på de samme metoder, som den fysiske videnskab er baseret på, vægt, mål og hastighedsbedømmelser. Den sansedimension, menneskene står overfor at skulle opleve, er ikke tids- og rumdimensionel, derfor kan den ikke analyseres gennem mål- og vægtfacitter. Hvad er det for en dimension, menneskene i større eller mindre grad begynder at ane? Det er evighedsdimensionen, og det vil komme til at spille en så stor rolle i menneskenes daglige tilværelse og helt komme til at ændre deres livssyn og væremåde, efterhånden som deres anelse af denne dimension gradvis ændres til forståelse, oplevelse og erkendelse.

Hvad er det for spørgsmål, der da vil blive besvaret? Det er bl.a. spørgsmålet, om der er et liv efter døden. Der findes i ethvert menneske en naturlig trang til at få dette spørgsmål besvaret. Det er også spørgsmålet om, hvorfor der hersker en så tilsyneladende uretfærdighed og tilfældighed i verden, specielt i menneskenes liv, og det er spørgsmålet om ”det ondes” eksistens, og om det ikke skulle være muligt at skabe fred i verden. Disse spørgsmål og mange flere kan ikke løses gennem mål- og vægtfacitter eller tids- og rumdimensionelle opdagelser. Selv om det er lykkedes forskerne at trænge længere og længere ned i mikrokosmos og længere og længere ud i makrokosmos i deres søgen, har de ikke fundet en løsning på verdensgåden.

Hvorfor søger de i det umådeligt store og det uendeligt små? Er det ikke en løsning på verdensgåden, de søger?

Det gør de, fordi de aner, at en sådan løsning eksisterer. Hvis de ikke anede det, var der ingen som helst drivende kraft i bevidstheden til at søge den. Noget, man ikke aner eksisterer, kommer jo overhovedet aldrig frem i tanken eller bevidstheden. Kun anelser, tro og erkendelse kan bringe mennesket til at handle. Ud over dette eksisterer kun den totale bevidstløshed, og man vil vel ikke påstå, at det er sådan, der får videnskaben til at søge? Man ved blot endnu ikke, hvor man skal søge.

Livsytringsforskning i stedet for materieforskning

Ved forskningen i makro- og mikrokosmos vil de fysiske forskere efterhånden blive nødsaget til at erkende, at muligheden for at forske tids- og rumdimensionelt ophører. Men man vil naturligvis ikke af den grund ophøre med at søge efter den løsning på livets gåde, som man aner eksisterer. Når man kommer til erkendelse af, at livsmysteriets løsning ikke er at finde i den tids- og rumdimensionelle verden, der synes at fortsætte i det uendeligt store og det uendeligt små, må man nødvendigvis komme ind på at udforske selve det levende i stedet for materien, altså livsytringsforskning. I stedet for blot at studere bevægelser, hastigheder, vibrationer og bølgelængder vil man koncentrere sig om det "noget", der sætter alle disse bevægelser i gang, og dermed vil man være på rette vej.

Evigheden er den stilhed, ud fra hvilken al bevægelse kan konstateres. "Er den ikke andet", vil nogle mennesker måske sige, "stilhed er jo bare noget abstrakt, ja, er det ikke ligefrem udtryk for noget dødt?" Men evigheden, stilheden eller det faste punkt er i allerhøjeste grad udtryk for noget levende, og hvert eneste menneske har mulighed for at opleve denne realitet som sin egen centrumsfølelse, som det har givet navnet "Jeg". Hvis ikke dette faste punkt var en realitet, ville der overhovedet ikke være noget, der hed oplevelse.

Men det er jo netop en kendsgerning, at vi oplever, vi eksisterer og skaber, og ude omkring os i naturen udfolder de såkaldte naturkræfter også manifestation og skabelse. Da denne manifestation eller skabelse er lige så logisk, ja overtrumfer den menneskelige skabelse i logik og genialitet, findes der ikke noget som helst grundlag for at antage, at denne skabelse ikke er udtryk for tanke og viljeføring. Er der noget som helst indenfor menneskenes eget skabeområde, der kan blive til uden tanke og vilje? Det er der absolut ikke. Og menneskenes skabeevne er kun ringe og dilettantisk i forhold til den skabelse, der finder sted i naturen, som faktisk er menneskenes læremester.

Gennem sin påvirkning i årmillioner har den udviklet både deres tænkeevne og deres sanseorganer, uden hvilke skabelse og oplevelse i en fysisk verden var umulig. Da

denne natur, der rummer alt det skabte, altså er i besiddelse af skabeevne, af tanke og viljeføring, så må samme natur også besidde en evne til at opleve og have et Jeg, thi uden oplevelse var der ingen tanke og uden skaber ingen skabelse. Det, vi kalder naturen eller universet, fremtræder da også for den udviklede forsker som et levende væsen, en Guddom, hvori vi lever, røres og er.

De kosmiske impulser

Denne evige Guddom ønsker, som vi har lært det i vor børnelærdom, at skabe mennesker i sit billede efter sin lighed. Men sådanne væsener er naturligvis ikke væsener, der kun er i stand til at opleve tids- og rumdimensionelt og derfor tror på døden. De må kunne opleve både tiden, rummet og evigheden. Gennem den skabelsesproces, der har fundet sted som en udvikling på denne klode i millioner af år, har Guddommen påvirket og påvirker stadig de levende væsener. Det finder sted gennem naturens kræfter. Men naturkræfterne er ikke blot de fysiske vibrationer, der nu opleves af de jordiske mennesker gennem fint udviklede fysiske sanser og kaldes lys, lyde, dufte, kulde, varme osv. I naturen findes også endnu finere vibrationer eller kosmiske impulser af mental karakter. Alle religionerne er virkninger af sådanne impulser, der har medvirket til, at menneskenes anelse om evighedsdimensionen er blevet forstærket.

Men det er kun en begyndelse. Gennem sin skæbnedannelse kommer hvert enkelt menneske i dag ud for de ting, der lidt efter lidt vil åbne nye perspektiver i dets tilværelse. Evighedsdimensionen påvirker menneskene og får dem til at ane, søge og forske også udenfor tiden og rummet. Deres søgen vil bringe dem i kontakt med den videnskab, der kan lære dem at forstå reinkarnation og skæbnedannelse. Forståelsen vil ændre deres tankegang og livsførelse, og lidt efter lidt vil de erkende og opleve, at deres Jeg er ét med Guddommens Jeg, som er selve evigheden eller universets faste punkt. De vil opleve, at livet er evigt, og det, menneskene kalder døden, kun er en illusion, da det kun er den tids- og rumdimensionelle krop, der kan dø, og ikke det evige væsen, som en tid har den som redskab.

(Foredrag 12/12-1948)

Den sårede flygtning og den fortabte søn

Af Else Byskov

Martinus skriver at vi jordmennesker for tiden er "Sårede flygtningen mellem to riger", nemlig dyreriget og det rigtige menneskerige. Vi har til en ret stor grad forladt dyreriget, men vi er endnu ikke "arriveret" i det rigtige menneskerige. Altså sidder vi "på skrævs" mellem to riger, hvis livsprincipper er vidt forskellige. Og vi er "sårede" fordi dyreriget ikke godvilligt giver slip på sit overtag. Vi må kæmpe os vej ud af det, og den vej er fuld af sværdslag, lemlæstelse og lidelser.

Hør hvad Martinus siger om "livets vej": *"[Livets vej] udgør en passage hen over ubanede og stenede terræner. Den går op ad stejle bjerge såvel som ned igennem dybe afgrunde. Den går gennem polaregnes kulde og isørkner, gennem tropeørkeners sandstorme og fremad gennem krigsskuepladsers dødsterræner, sygdoms- og invaliditetssfærer og mange andre skiftende panoramaer i mørkets domæne."* (Martinus: "Livets vej", kap. 1, småbog 22).

Det er altså ikke nogen nem vej med dans på roser, vi lige nu er ude at vandre på. Og det er det ikke, fordi vi som sårede flygtninge ingen steder har hjemme. Vi har ikke længere hjemme

i dyreriget, men er heller ikke kommet "i mål" i det rigtige menneskerige. Det er derfor vi er flygtninge. En flygtning har pr. definition ikke noget rigtigt hjem. Sådan en hjemløs stakkel er vi lige nu. Hverken dyr eller rigtige mennesker. Martinus kalder os jordmennesker. Et jordmenneske er et "ufærdigt væsen", som endnu ikke kan manifestere den væremåde, der hører et rigtigt menneske til, og som stadig manifesterer en masse karaktertræk, der har rødder i dyreriget.

Hvordan manifesterer de dyriske træk sig så? På hvilken måde kan vi stadig kaldes for dyr? Det er klart, at vi ikke mere er dyr i egentlig forstand, fordi vores intelligens og evne til at udfolde os intellektuelt ligger højt hævet over dyrenes. Men eftersom vi har levet i millioner og atter millioner af år som dyr, er der stadig en masse "dyriske" mentalitetsrester i vores bevidsthed.

Det er de rester, der er affødt af den egoisme, der er alfa og omega for dyrets overlevelse. Uden at tænke først på sig selv, kan dyret ikke overleve i en verden, hvor andre

væsner begærer dets legeme som føde. Dyret må altså tænke på sig selv først. Sådan er det, og uden det kunne der slet ikke eksistere noget dyrerige. I dyreriget er det den stærkestes ret, der bestemmer. Men selv om vi ikke længere er rigtige dyr, har vi altså alligevel en masse rester af en "dyriske" bevidsthed, som er funderet i den for dyreriget så vigtige egoisme. Det kan være griskhed, løgnagtighed, misundelse, havesyge, selviskhed, tyvagtighed, praleri, had, uvilje imod andre, begær efter at brilliere og blive beundret, jalousi, besidderiskhed, smålighed, fremmed-fjendskhed, homofobi, pynten sig med lånte fjer, ønske om at kontrollere andre, vrede, behov for æresoprettelse, krigslyst, irritation, sladderlyst, bagtalelseslyst, selvoptagethed, selvfedme, manglende evne til at tilgive, uærlighed, følen sig bedre end andre, hovmod, lyst til at kritisere osv., osv. Listen er alenlang, og der er nok ikke noget menneske i live i dag, der kan sige sig helt fri for at "lide" under mindst et par af disse rester fra dyreriget. Men selv om vi ikke helt kan gøre for, at vi har disse dyriske rester, kan vi godt arbejde på at eliminere dem. Jo mere vi øver os, jo bedre bliver vi til at manifestere menneskelighed og ikke dyriskhed.

Men spørgsmålet er så: hvor langt væk ligger det forjættede land: det rigtige menneskerige? Martinus siger selv, at vi vil være fremme i det rigtige menneskerige om ca. 3000 år. Men på det tidspunkt er der vist tale om, at det rigtige menneskerige vil være fuldt etableret her på planeten, og ergo vil der være en overgangsperiode, som sandsynligvis vil strække sig over et par tusinde år. Martinus skriver et sted, at om ca. 500 år vil den sidste krig være udkæmpet på Jorden, og så kan man vel forestille sig, at man fra det tidspunkt langsomt vil begynde at opbygge et fredens rige. Og måske vil der på det tidspunkt være jordmennesker, der har haft kosmiske glimt eller ligefrem opnået kosmisk bevidsthed, sådan at de kan stå i spidsen for menneskerigets etablering.

Det kan måske tolkes på den måde, at vi allerede nu kan skimte lyset for enden af tunellen. Det ser ganske vist stadig ret sort ud, når man skuer ud over verden, men med Martinus' hjælp ved vi, at vi lige nu befinder os i et kosmisk – kemisk laboratorium, hvor en hel masse eksperimenter finder sted. Vi kan kun blive klogere ved at foretage en masse fejltagelser og derefter lære af dem. Og ikke nok med det. Martinus skriver, at vi helt automatisk tiltrækker lige netop de erfaringer, som vi har mest brug for at få: *"Ethvert menneske er som en magnet, der tiltrækker netop de begivenheder og medvæsener, som kan bibringe det de erfaringer og oplevelser, som det i*

øjeblikket mest trænger til". Martinus ("To livselementer", Kosmos 9 - 2008).

Vi er altså under stadig "modellering" og vi får hjælp ved, at vi helt automatisk og uden selv at vide det hele tiden bliver bibragt lige netop de erfaringer, vi mest har brug for på vores vandring hen imod målet: det rigtige menneske. Vi er altså hele tiden på vej – hvert minut af dagen er vi under forvandling. Hver enkelt af os har forsynets bevågenhed, og vi må hver dag stå ansigt til ansigt med det, vi selv har sået engang. At vi har sået en masse "ukrudt" kan jo ikke undgås, for når man handler udfra manglende viden, kan man ikke undgå at lave fejl. Vi skal derfor ikke være kede af, at vi dummer os, "tager forkert i posen" med "kemikalierne" og får dem blandet uhensigtsmæssigt, for det er på den måde, at vi lærer, hvordan vi skal blande stofferne rigtigt. Og når vi kan det, så ved vi, hvordan vi skaber lykke, harmoni og fred for andre og for os selv. Det er denne spisen af kundskabens træ, som Martinus omtaler igen og igen, og som er alfa og omega for vores vandring fremad imod det rigtige menneskerige.

Uden fejltagelserne og den efterfølgende erfaringshøst er der ingen vej ud af dyreriget. Derfor skal vi i virkeligheden være kisteglade for vores fejlagtige handlinger og se på dem som små, smertefulde skridt hen imod menneskeriget. Hver gang vi har fejlet og lidt, er der blevet hugget endnu et par flager af den marmor, der skal ende med at blive til den skønne skulptur, som Guddommen er ved at skabe ud af hvert enkelt jordmenneske, og som vil ende med at blive et smukt kunstværk: mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Et sådan menneske vil elske sin næste som sig selv og Gud over alle ting. Høn vil leve for at tjene andre og vil respektere og elske alle livsformer. Et rige, hvor næstekærligheden er i højsædet, vil være et fredens rige, et lykkens land, hvor livsglæden flourer og kunsten dyrkes, hvor alle lever i harmoni og hvor alle sygdomme er elimineret.

Nu er vi så overmætte af dyreriget med dets krige, strid, blodsudgydelser, griskhed, misundelse, selvhævdelse osv., at vi længes som aldrig før efter at stridighederne skal ophøre og freden indfinde sig. Vi længes efter, at griske bankfolk skal miste det, de uretmæssigt stjål, at uværdige konger skal pilles ned fra pedestalen, at magtliderlige ledere skal miste guld, glimmer, våben og magt, at terrorister skal lide den skæbne, de udsætter andre for, at alle Karl Smarterne skal lære ydmyghed, og at penge og magt ikke længere skal styre verden, men ret og retfærdighed.

Uden Martinus' verdensbillede ville det være ulideligt at leve, for uden det, kan man ikke se, hvor man selv og verden er på vej hen, og der ville ingen mening være i galskaben. Uden det ved man ikke, at der findes en verdensplan og at vi lever midt i den.

Et kendskab til verdensplanen er et "sine qua non" for overhovedet at få mening i vores eksistens. Martinus skriver om verdensplanen: **"Kendskabet til den guddommelige verdensplan må hovedsageligt tilegnes igennem selvpoplevet erfaring.** Da kendskabet til denne plan kun kan erkendes eller tilegnes igennem 80% selvpoplevelse og 20% vejledning eller undervisning(...) må væsenerne således i det store og hele hovedsageligt erfare sig til kundskaben om denne den herskende verdensorden eller guddommelige plan. Og desto mere ukendt menneskene er med denne plan, desto mere er de udsat for at handle forkert i forhold til det, de skulle gøre for at være i kontakt med nævnte plan. Men enhver forkert handlemåde bliver uundgåeligt et led i skabelsen af en ulykkelig skæbne for sit ophav. Det er således en livsbetingelse at komme i kontakt med den guddommelige verdensplan." (Martinus: Den højeste ild, del 2, Kosmos 4, 2013)

Det er altså først når man igennem mange, mange liv har opnået 80% selvpoplevelse af erfaringer og lidelser, at man vil være åben for at kunne tilegne sig og forstå verdensplanen. Indtil de 80% er opnået, vil verdensplanen være et lukket land og det samme vil Martinus' analyser være. For de er skrevet for dem, der "kun mangler" 20 % erfaringer. De mennesker har så meget erfaringsmateriale "på kistebunden" at de kan "høre" hvad Martinus siger. De har lidt nok til, at døren ind til visdommens rige har åbnet sig på klem, så de kan kigge ind. Og med Martinus' analyser har de fået et "landkort" i hånden, der kan vise dem vej rundt i verdensplanen. Men inden de 80% er opnået gennem selvpoplevede erfaringer og lidelser vil døren være lukket. Det er derfor, at mange Martinus entusiaster så tit oplever, at deres begejstring for analyserne ikke vækker genklang hos deres bekendte og gamle venner. For uden de 80 % er man ikke i stand til at "høre" hvad M. siger. Man må derfor hverken blive skuffet eller forundret, når man møder uforståelse eller ligefrem intolerance imod

analyserne, men blot notere sig at 80/20 balancen endnu ikke er opnået hos den gamle ven.

Men hvordan er det så lige, at verdensplanen ser ud? Det har Martinus forklaret i utallige symboler, men lad os tage symbol nr. 22., som viser en enkelt cyklus i vores evige vandring igennem det kosmiske spiralkredsløb.

Symbol nr. 22 viser vores nuværende cyklus.

Kort forklaring fra www.martinus.dk:

De to mørke tværstriber deler symbolet i to dele:

- Den øverste del udgør den åndelige verden.
- Den nederste del symboliserer det enkelte ufærdige menneske omgivet af den fysiske verden bestående af mineralriget (indigofarvet), planteriget (rød farve), dyreriget (orange farve) og det kommende rigtige menneskerige i fysisk tilstand (gul farve).
- I den nederste del symboliseres i dyreriget de ufærdige jordmennesker i området fra de korte orangefarvede strålefigurer og frem til de gule strålefigurer.
- De to mindste strålefigurer symboliserer de meget primitive tidlige menneskelige stadier – stadier, som næsten er mere abestadier end menneskestadier, og som ikke længere eksisterer på jorden.
- Næste strålefigur symboliserer vores nutidige naturmenneskestadier, der også snart vil være forbi på jordkloden.
- Næstsidste strålefigur, før de gule strålefigurer, symboliserer kulturmenneskene. Disse er genier i at skabe i den fysiske materie.

- Den halvt orangefarvede og halvt gulfarvede figur symboliserer væsener, som har en fremragende human evne. De er helt naturligt vegetarer, de undgår helst al strid og tilgiver meget gerne deres fjender. De begynder at ane, at der må være en guddommelig plan, en kærlig mening med livet. De vender også tilbage til at bede til Gud og opdager bønnens kraft.

Læs Martinus' egen, komplette symbolforklaring i *Det Evige Verdensbillede*, bog 2.

Den mest udviklede del af menneskeheden befinder sig altså nu i den allersidste del af dyreriget, nærmere betegnet i den trekantfigur, der er delvist orange og delvist gul. Her befinder sig dem, der er mætte af krig og blodsudgydelse, og som også derfor ikke kan nænne at dyrenes blod skal udgydes, for at de selv kan spise sig mætte. De lever derfor vegetarisk. Det er dem, der har lagt ateismen bag sig og som kan begynde at ane den kærlige guddommelige plan med livet. Det er dem, der er ved at forlade dyreriget og som kan se indgangsdøren til menneskeriget et sted ude i det fjerne. Det er dem, der er på vej hjem til faderen. Det er dem, der kan begynde at skimte verdensplanen.

Martinus skriver: "Men millioner og atter millioner af jordens mennesker aner ikke, at de således lever i en guddommelig eventyrverden, et livets allerhøjeste kunstværk, bygget op af mørke og lys i disse to kontrasters uendeligt mange aspekter. De vandrer på den evige og uendelige Livets Vej, men ser ikke eventyret. De ser ikke Guddommen eller sig selv som ét med denne. De ser ikke deres egen udødelighed eller fremtræden som livets herre, hævet over tid og rum og dermed identisk med uendeligheden og evigheden". (Livets Vej kap. 5, småbog 22).

Dem, der befinder sig i den orange / gule trekant er dem, der kan se eventyret. Det er dem, der kan se skønhed overalt, og som også ser mørkets manifestationer som en vej til lyset. For som sagt fører fejltagelserne til lidelse, som igen fører til visdom. Det er dem, der kan se det rigtige i ordene "alt er såre godt", og de ved også, at den mørkeste time er lige inden dag gry. Men de ved, at dag gryet kommer, for de kan allerede skimte morgenrøden.

Personligt holder jeg meget af Jesus' lignelse om den fortabte søn, for her har vi en symbolsk repræsentation af det moderne menneskes situation: han har forladt sin faders hus (blevet ateist), fordi religionernes lære kolliderede med hans intellekt. Han har desuden bortøstet sin arv i dobbelt forstand: dels sin indbyggede tro på Gud (sin nu instinktbarne kosmiske bevidsthed fra en tidligere cyklus), og dels sin jordiske materielle arv, som han har bortøstet på de "forkerte" venner med hvem han har levet mange liv i skørlevned med overforbrug og lav moral.

Ja, han er sunket så dybt, at han har spist sammen med svinene. Han har levet i snavs, fattigdom, armod og sult. Men dermed har han også lært ydmyghed. Så nu, fattig, sulten, nedbrudt og åndeligt bankerot beslutter han sig for at vende hjem. Lad os se på, hvad Jesus siger i Lukas 15, 11-32:

»En mand havde to sønner. Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig. Så delte han sin ejendom imellem dem. Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte. Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv; og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød. Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget. Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. Jeg vil bryde op og gå til min far og sige til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere.

Så brød han op og kom til sin far. Mens han endnu var langt borte, så hans far ham, og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kyssede ham. Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn. Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko på fødderne, og kom med fedekalven, slagt den, og lad os spise og feste. For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.

Men den ældste søn var ude på marken. Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans, og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde. Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slagtet fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold. Da blev han vred og ville ikke gå ind. Hans far gik så ud og bad ham komme ind. Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger – da han kom, slagtede du fedekalven til ham. Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet.«

Den yngste søn har spist af Kundskabens Træ derude i det fremmede, og med den selverfærede lidelse (de 80%) og

efterfølgende visdom beslutter han sig for at vende hjem. Han vender hjem med ønsket om at tjene. Han vil ikke længere have privilegier, han vil bare være en daglejer i faderens hus. Han vender tilbage med en forståelse af, at det er bedre at give end at tage. Han er klar til at acceptere rollen som tjener; han vil hjælpe andre.

Men hvad så med faderen? Bliver han sur fordi sønnen har bortøst arven på druk og hor? Overhovedet ikke! Faderen bliver kisteglad for at se sin søn og fejrer med glæde hans hjemkomst. Der er ingen ”hard feelings”, for han ved, at det var selve det at forlade faderhjemmet, der bragte sønnen viden. Hvis han ikke var taget af sted, ville han ikke være blevet klogere.

Den ældste søn symboliserer de troende, dem, der endnu ikke har forladt faderens hus. Men også den ældste søn må før eller siden forlade faderhjemmet, sådan at også han kan lære ydmyghed, kan holde op med at føle sig overlegen og privilegeret, og sådan at også han kan lære, at det er bedre at give end at tage.

Erfaringerne og lidelserne er vejen imod visdom og der er ingen anden vej! Der er ingen genvej, der er ingen shortcuts, der er kun denne livets vej. På denne vej kan man fejle, ”synde” og kvaje sig lige så meget som man lyster, for det er fejltagelserne, der til sidst fører til visdom. Det bedste man kan gøre lige nu er derfor at nyde rejsen i det omfang man kan, studere de 20% (Martinus’ analyser) for derved at supplere de 80% op, så de til sidst bliver til 100% og tage det roligt og med tålmodighed. Alt er som det skal være.

Lad os til sidst se på, hvad Martinus siger om vejen ud af mørket: **”Den ufejlbarlige vej ud af mørket.** Det er dog en kendsgerning, at menneskene endnu ikke har evne til at udløse en så fuldkommen væremåde, at de kan være i kontakt med verdensplanen, ligesom de måske heller ikke engang har 20% evne til at forstå den. Det er givet, at verden da må være en dommedag eller et ragnarok for de væsener, hvis kapacitet endnu er så ringe. Der mangler altså i verden en evne til at opfylde loven for tilværelsen, ligesom der mangler total viden om denne verdensplans eksistens. Så længe menneskene er ufærdige væsner, er de analfabeter over for den evighedsdimensionerede verden, der ligger hinsides væsenernes fysiske tilværelse, og hvorfra alt liv udgår igennem det kosmiske spiralkredsløb. Hverken krige, tugthuse, henrettelser eller straf kan afskaffe dommedagstilstanden eller de ulykkelige skæbner. Kun dette at være i kontakt med verdensordenens egen plan med menneskene kan være den absolut ufejlbarlige vej for mennesket ud af mørkezonen eller helvede.” (Martinus: Den højeste ild, del 2, Kosmos 4, 2013).

(Else Byskov er forfatter til en række bøger om Martinus’ verdensbillede. Se alle titler på www.elsebyskov.com eller læs en kort introduktion til verdensbilledet på: www.deathisanillusion.com)

Walter Russell fortæller om sig selv

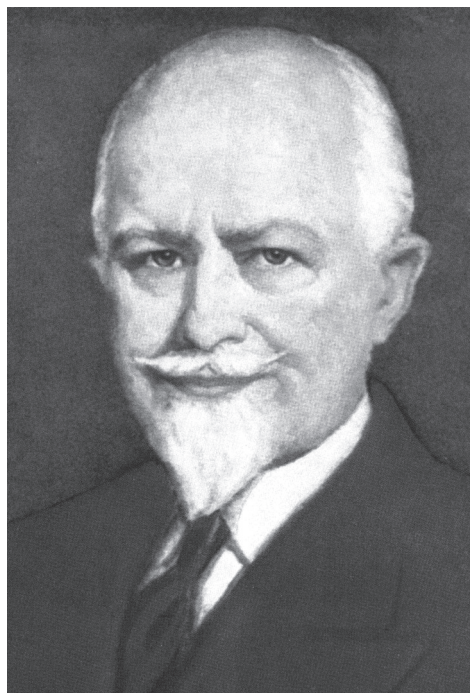
Følgende er uddrag fra en tale, han holdt i 1946, trykt i en lille bog med titlen "Hemmeligheden ved at arbejde bevidst med Gud". Nu er der her i bladet så ofte blevet fortalt om hans budskaber, så her er lidt om personen selv.(oversat fra engelsk af Ruth O.)

Jeg var 7 år, da jeg første gang oplevede noget forunderligt, ligesom en eksplosion af skiftende farver, blå, violet, orange, syntes at fylde rummet omkring mig, og jeg blev som suget ind i det. I mig var der en vibration så stærk rytmisk og harmonisk, så smuk og gribende, så jeg troede, det var noget som kom ned fra himlen. I lang tid efter vandrede jeg rundt i markerne, klatrede op i et æbletræ og bare sad der i meget lang tid. Da jeg kom hjem, prøvede jeg at fortælle min mor, hvad der var sket for mig, men hun troede, jeg var blevet syg og ville have mig til en doktor.

Virkningen af denne oplevelse varede i dagevis. Jeg var begyndt i skole som 5-årig, men nu fandt jeg ud af, at jeg ikke kunne holde ud at gå i skole mere, jeg kunne ikke åbne en bog. Så jeg strejfede blot rundt. Jeg følte mig meget anderledes. Jeg havde haft mit første glimt af det "andet univers", det vi kalder bevidsthedens univers og som jeg foretrækker at kalde visdommens univers, det som er grundlaget for al vor kraft og viden, ja for vort liv.

Efter det opdagede jeg, at jeg kunne gøre ekstraordinære ting. Jeg kunne f.eks. spille klaver så talentfuldt, at det blev lagt mærke til. Når jeg spillede oplevede jeg, at *noget* inde i mig syntes at tale til mig og fortalte mig, at Gud arbejdede sammen med mig, dvs en overordnet kraft der gav mig evner til at udtrykke mig musikalsk på en særlig sjælfuld måde, selv om jeg aldrig havde fået undervisning i det. Men så snart jeg prøvede at læse i en bog var det ligesom en hånd eller væg forhindrede mig i at åbne bogen. Jeg følte, der ikke var noget vigtigt eller sandt i dem eller noget, jeg behøvede at vide. Jeg vidste uden videre, hvad jeg ønskede at vide. Af pligt gik jeg hen i skolen, men jeg sad der bare.

Hvert år i maj måned de følgende år fik jeg den samme oplevelse, knap så langvarig, men jeg blev klar over, at jeg således blev forberedt til et anderledes slags liv. Som 9-årig blev jeg taget ud af skolen og sat til et arbejde, hvad jeg var glad for. Som 14-årig fik jeg en meget alvorlig sygdom, kaldet sort difteritis. Min hals var helt sort, og jeg kunne ikke trække vejret. Så "døde" jeg. En læge fastslog min "død", og der blev tilkaldt en bedemand.

Som han malede sig selv!

Men bevidstheden havde ikke forladt legemet, og jeg fik besked på, at jeg skulle heale mig selv. Snart kunne jeg stå ud af sengen og var rask.

Efter dette fik jeg stadig de særlige oplevelser i maj måned. Hver gang måtte jeg vandre alene ud i skoven, hvor jeg oplevede, hvordan bevidstheden gik ud og ind af kroppen. Jeg blev mere og mere kendt med "visdoms-universet" og med forskellen på at *vide* og at *tænke*. Jeg begyndte at adskille viden fra information. Tænkning hører til det elektriske univers, viden hører til det spirituelle dvs usynlige univers. Jeg blev mere og mere fortrolig med videns-universet. Det var i disse år, jeg begyndte at designe bygninger og åbnede et arkitektkontor, skønt jeg ikke have lært noget om arkitektur. Jeg etablerede et andelsboligselskab, hvor folk ved hjælp af fællesskabet kunne få en billig bolig.

Mit slogan blev: hvis der er noget, du ønsker at gøre, så begynd nu. Notér ønsket i dit hjerte og tag det med ind i søvnen. Hvis svaret er givet dig om morgenen, så gå i gang, for det betyder at Guds kraft er med dig. Natten er tiden for viden, dagen er tiden for handling. Bevidstheden arbejder mens vi sover, og da kan vi få kontakt med stilhedens evigheds-univers, hvor ideerne ligger klar til

at blive samlet op og som kopi blive manifesteret i det fysiske univers. Således fik jeg efterhånden evner for at tegne, male og skabe skulpturer.

Oplevelsen i 1921

I 1921 fik jeg den helt store oplevelse, ganske anderledes end hvad jeg hidtil havde oplevet. Den var så ubeskrivelig, at jeg ikke er i stand til at sætte ord på det. I 39 dage og nætter var min bevidsthed konstant ude af kroppen. Da talte Gud uophørligt til mig i Lysets sprog. Jeg ville næppe ønske at vende tilbage til den barske fysiske verden, hvis det ikke havde været for det budskab jeg blev pålagt at bringe med tilbage, som var det specielle formål, jeg var blevet forberedt hele mit liv til at opfylde. Selv om min krop og bevidsthed var adskilt, var jeg ikke helt uden opmærksomhed på min krop, men den syntes ikke at være mig. Den levede nærmest instinktmæssigt, men jeg kunne dog bruge den til at skrive det ned, jeg fik overført, om end det bagefter var svært at læse.

Det nedskrevne blev til ”The Divine Iliad”, det guddommelige budskab der blev givet for at løfte hele menneskeheden op til ny forståelse for den ændring, der er nødvendig for en kommende tid. Det blev min opgave at så det frø af ny indsigt i menneskenes bevidsthed. Indsigt i hvorfor næstekærligheden er det eneste, der kan redde denne verden fra de destruktive kræfter. Og indsigt i, hvad der er rigtig og sand videnskab.

Nogle citater fra ”The Divine Iliad”:

Jeg er en tålmodig Gud. Alle mennesker vil komme til mig, når tiden er inde. Men smerten i ventetiden indtil den dag er menneskets egen.

Og den dag vil ikke komme før mennesket har befriet sig selv fra sin ubalancerede tænkning.

Forbered dig derfor, du som lever i mørket før dagen gryr, og vær parat til den kommende kosmiske tidsalder.

I tidligere tid har min budbringer sagt: elsk din næste som dig selv, men mennesket har endnu ikke helt forstået betydningen af dette budskab.

Jeg siger, det menneske som kun sanser det jordiske ler er bundet til jorden som et billede af jordens ler.

Billeder af ler, som ikke kender mig i dem, bor i jordens mørke. Mennesker der kun sanser fysisk har selv lukket døren til mit kongerige, indtil mit Lys i ham erkendes af ham som mig.

Al viden eksisterer. Al viden kommer til mennesket, når

tiden er inde. Kosmiske budbringere giver af og til mennesket den viden om mit Kosmos, som han er i stand til at forstå, men det han kan klare er kun en skefuld ud af det store ocean, for mennesket er kun lige begyndt at forstå.

Slutbemærkning v/Ruth:

Walter Russell (1871-1963) fik så stor succes med sin kunst, at han i 1948 (sammen med nogle tilhængere) kunne købe et meget stort hus, nærmest et slot, hvor der i hans tid samledes mange mennesker for at studere hans åndsvidenskab. Det blev forsøgt videreført efter hans død som ”The University of Science and Philosophy”. Han indgik på et meget sent tidspunkt ægteskab med Lao, og i 25 år efter hans død fortsatte hun arbejdet med at udbrede kendskabet til hans bøger. Men da hun var død, syntes det hele at falde lidt fra hinanden og huset blev solgt i 1998.

Russell synes ikke at være særlig kendt i USA i dag, men der er en boghandel der sælger hans bøger. Hans budskaber kom åbenbart for tidligt, og som det før er set, går bevægelsen i stå, når mesteren forlader Jorden. Men hans bøger lever, og efterhånden som deres copyright udløber, vil internettet hjælpe til med budskabernes udbredelse. Jeg er sikker på, Russells betydning vil stige i den kommende tid, især når den naturvidenskabelige forskning begynder at tage ham alvorlig.

Hvor Russell går ret meget i detaljer med den fysiske verdens opbygning og struktur, tager Martinus mere det overordnede perspektiv, men de supplerer udmærket hinanden.

The University of Science and Philosophy

GAVEKULTUR

Af Ejnar Hjorth

Martinus skrev i artiklen "Gavekultur":

"Udviklingens mest ufejlbarlige kendetegn viser sig ikke i form af, hvor meget man ejer, men derimod i form af, hvor megen glæde man er i stand til at føle ved at yde sin næste noget af det, man ejer. Vort forhold til det "at give" er vort forhold til udviklingen. Herpå ses det, hvor man står. Herpå ses det jordiske menneskes afstand fra at være et "færdigt" væsen, hvilket vil sige, den væsenstilstand, der i "Livets Bog" udtrykkes som "det rigtige menneske".

Dyrets natur er princippet "at tage", - det virkelige menneskes natur er princippet "at give".

.. "Da gaveprincippet er det modsatte af tvangsprincippet, vil det, overalt hvor det udvikler sig, resultere i en større og større frihed for samfundet såvel som for det enkelte menneske."

Den frihed, som Martinus her nævner, vil føles der, hvor der ikke er tvang eller kontrol, og hvor man frit kan komme og gå, - og frit kan give, hvad man har lyst til. Martinus ønskede, at man skulle arbejde efter gaveprincippet altså gratisprincippet. Som han sagde: "Vi er en moral, vi er ikke en forretning"

Altså: Ingen forretning, ingen merværdi, moms, studieafgifter, ingen indmeldelser eller udmeldelser, ingen over- eller underordnede, ingen kontrakter. Hvis man lever efter analyserne, vil alt være frit som solen.

"I har fået det for intet, giv det for intet", sagde Jesus, Matt. 10,8.

Apostlene forlangte ikke kursusgebyr for at fortælle til andre, hvad Jesus havde sagt. Paulus arbejdede som teltmager under sine rejser, for ikke at være andre til byrde.

Martinus besøgte i begyndelsen af sit virke Lars Nibelvang, som kunne se, at Martinus havde særlige evner og sagde, at med de evner kunne han tjene mange penge. Den mulighed afviste Martinus meget kraftigt. Han ønskede kun at give sin viden som en gave til menneskeheden.

Selv i kirker og templer er der normalt gratis adgang. Ingen trossamfund forlanger penge for at forkynde evangeliet. De østlige religioner fungerer efter gaveprincippet. Man giver frivillige bidrag.

Livets Skole i Martinus åndsvidenskab og Fonden Det

Tredie Testamente drives efter gaveprincippet. Der er gratis adgang til alle foredrag og studiegrupper. Alle bøger sælges til kostpris, altså uden fortjeneste. Alt arbejde er frivilligt osv.

Der skal naturligvis også bruges penge.

Mange yder et stort frivilligt arbejde, mange giver gaver og der kommer arvemidler. Når man er indstillet på kun at give, virker det begge veje. Det er en stor glæde, når alt gives uden beregning.

Kan man basere en aktivitet udelukkende på tilliden til, at der kommer gaver nok?

Hvis der ikke kommer bidrag nok, er det fordi aktiviteten ikke er rigtig og ikke har forsynets velsignelse. Man må så lægge stilen om eller nedsætte aktiviteten, indtil økonomien hænger sammen. Man skal ikke gøre mere end der er støtte til, men gør man det rigtige, kommer bidragene og hjælpen også. Det har Livets Skole erfaret.

Martinus havde altid en grænseløs tillid til, at han fik de midler, han behøvede. Hvad han da også gjorde. Og det har Institutet jo også fået hidtil. Men efter bestyrelsesberetningen i Kosmos 6/2014 har noget forandret sig. Her står der bl.a.:

"Vores indtægter kommer – foruden fra arv og gaver – fra bogsalg og fra Kosmos-abonnementer samt fra indtægterne i Klint i form af boligudlejning, salg af kurser og fra Restaurant Terrassen. Desuden har vi et afkast af obligationsbeholdningen. Set over en årrække udgør driftsindtægterne omkring 75% og gaver 25% af de samlede indtægter. Uanset, at der tilløber os en tilsyneladende jævn strøm af arv og gaver, har vi besluttet, at vi løbende fremover vil arbejde på at gøre os mere uafhængige heraf. Ud over at organisere arbejdet så optimalt som muligt overalt i organisationen og i det hele taget holde udgifterne nede, hvor vi kan, er vi også nødt til i endnu højere grad at finde en balance mellem de ressourcer, vi bruger på de forskellige aktiviteter, og de indtægter, vi herved skaber."

Konsekvens af en rettelse

Af Søren Ingemann Larsen

Martinus skrev i LB III:

887. Som før nævnt siger Verdensgenløseren: „Men jeg siger eder, at den, som bliver vred paa sin Broder uden Aarsag, skal være skyldig for Dommen”. Her maa man lægge Mærke til, at der i nogle Bibler er bemærket, at Ordene „uden Aarsag» ikke findes i de ældste Haandskrifter af det Materiale, af hvilket Bibelen efterhaanden er opstaaet. Nævnte Ord er altsaa føjet til af et senere Tidspunkts Skribenter. Men det er ganske naturligt. Disse har ikke fattet Dybden af Jesu rene, højintellektuelle kærlige eller kosmiske Indstilling til alt og alle. De har ment, at Vreden naturligvis var berettiget og dermed fri af Dom over sit Ophav, naar den ikke var „uden Aarsag», hvilket vil sige, naar Broderen var Skyld i Vreden.

Og det er jo denne Opfattelse, der den Dag i Dag gør sig gældende i Kristendommen under Begrebet „hellig Vrede» eller „retfærdig Harm». Denne Form for Vrede finder altsaa ingen Begrundelse i de ældste Haandskrifter, hvilket vil sige de Skrifter, der er fra et Tidspunkt, der laa nærmest Jesu Tid. At disse ældste Skrifter derfor ogsaa er mere i Kontakt med Verdensgenløserens Opfattelse af Problemet bliver til Kendsgerning igennem hans Ord: „Dersom nogen giver dig et Slag paa den højre Kind, da vend ham ogsaa den anden til». Naar et Menneske, der af sin Broder eller Næste bliver slaaet paa den højre Kind, bliver vred paa denne sin Broder eller Næste, er det altsaa ikke „uden Aarsag».

Her er et glimrende eksempel på, at man RETTER SOM MAN HAR FORSTAND TIL. Og hvad kan man gøre andet?

Derfor er det, at man skal LADE VÆRE MED at ændre og rette i Martinus' originalværker.

Efterhånden bliver det vanskeligere og vanskeligere at være sikker på, hvad der er Martinus' originale tekst, i takt med MIs skiftende udgaver. Siden år 2000 har MI udgivet Livets Bog i 3 udgaver. Nogle af disse kun i nogle af bindene.

Og der er ingen grund til at tro, at det vil stoppe. MI siger ganske vist, at man har lært af sine fejl. Men har man lært nok? – Fx sælger MI gladelig den dag i dag en udgave af Bisættelse, som man har bedt oversætterne lade være med at oversætte fra, på grund af de fejlrettelser og ændringer, der er foretaget i den.

Og det er ikke svært at forestille sig det stigende kaos og forvirring, der opstår, når man i studiekredse og boggrupper sidder med forskellige udgaver. – Selv om MIs djøffere i rådet og medarbejderne på livsløn på MI vil gnide sig i hænderne ved tanken, kan det vel ikke være rigtigt, at alle skal erhverve sig et nyt sæt af Livets Bog, hver gang det udkommer.

Derfor bør enhver med nogenlunde forstand kunne indse, at det er nødvendigt, at enhver i det mindste har let adgang til førsteudgaverne, som vi ved er den udgave, som Martinus oprindeligt godkendte til trykning. Det burde være den udgave, alle læste efter i boggrupper og studiekredse.

– Og lad så være med at komme med den påstand, at det udgør noget som helst problem, at der står aa i stedet for å. Hvis man ikke kan leve med den 'ujævnhed på vejen', er det min påstand, at så vil man alligevel ikke være i stand til at forstå noget som helst af teksten.

Om yoga og yogabeslægtede kunstige åndelige øvelser fra et åndsvidenskabeligt perspektiv

Af Marja Silverfall

Yoga, som indeholder både kropsbevægelser, meditation og åndedrætsøvelser, er et supplement til den indiske religion og er altid blevet behandlet som sådant i Indien. Yogaens mål og hensigt er at forene den individuelle sjæl med universel bevidsthed eller den usynlige altgennemtrængende Brahman, som er det samme som Gud. Yoga er *koncentrationsøvelser* i at forsøge på at forcere sin primære pol, den maskuline i manden og den feminine i kvinden, til at nå den sekundære, dvs den feminine i manden og den maskuline i kvinden. Vor primære pol har sit sæde i vore kønsorganer og den sekundære i hjerneområdet, og hensigten med yogaøvelserne er at få den maskuline og den feminine pol i os forenet, dvs sammensmeltet til et helvæsen.

De yogaøvelser, som er tilbage i dag, er kun et fragment af den gamle hemmelige lære, og ingen har længere grundlæggende kendskab til disse, men de er ikke mindre farlige af den grund. Eller er det måske netop derfor. Det som disse øvelser sigter på og altid før har gjort – hvad enten man har det som intension eller ej – er med ritualer og ”tvang” at forcere den primære pol, som er en lysende udløber eller lyssøjle i bunden af rygraden, og som stiger op mod hjertet, alt efter vor udvikling. Det er polen i kønsregionen, lyssøjlen i rygraden, som kaldes for ”kundalinislangen” eller ”den hvide kobra”, som indiske yogaer i årtusinder har forsøgt, med hemmelige avancerede og farlige yogaøvelser, at forcere op mod den anden pol i hovedet.

”Kundalinislangen” var altså et hemmeligt symbol, så ikke de uvidende skulle komme på sporet af disse hemmeligheder, og for at de farlige øvelser ikke skulle havne i urette hænder. Den rigtige forståelse savnes hos majoriteten af vor tids guruer, men man behøver åndelig videnskab for at forstå indholdet af den hemmelige lære. Østens lærere taler om at Shakti, den kreative feminine kraft, skal forenes med den maskuline Shiva, den rene bevidsthed, men giver ingen forklaring på, hvad det indebærer.

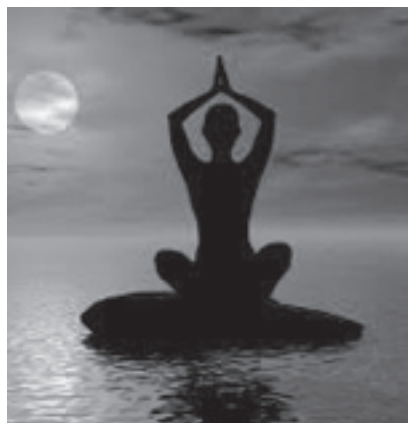
Fortidens yogier havde jo ikke sin primære pol, dvs ”lyssøjlen”, hvor vi har den i dag, og mange af dem lykkedes aldrig at få den forceret højt nok op, trods bestræbelser

hele livet, til at møde den modsatte pol, som måske ikke engang var forbundet med den fysiske hjerne dengang. Øvelserne, og specielt åndedrætsøvelserne, går ud på at ”opvarme kundalinislangen”, for at den – ofte med utrolig kraft – farer op i hjernen, hvor den sprænger ”mødomshinden”, som findes i ”intuitionsfosteret”, ifølge den åndelige videnskab, og man får en stærk lysoplevelse når polerne møder hinanden. Det er, som alle nok kan forstå, livsfarligt og ”sikringerne” i rygraden kan ”gå” en efter en.

Martinus forklarer i Livets Bog I stk. 224: *”Da alle åndsfunktioner er af ”elektrisk” natur, kan de kun komme til fysisk udløsning eller reaktion gennem et ”lednings”- eller ”antennesystem”. Et sådant system har individet netop i sit hjerne- og nervesystem. Da dette system består dels af fysiske energier og dels af åndsenergier, kan det indstilles til forskellige grader af finhed og derved bringes til at sættes i kontakt med tilsvarende grader af fysiske eller åndelige energier eller energibølger.”*

Hvad der sker i dag

Den primære pol er gennem årtusinder steget opefter gennem vor udvikling, og det er just derfor disse øvelser er så farlige for os. Der kræves ikke længere så store anstrengelser for at få ”lyssøjlen” til at røre på sig. Og når den forceres, f.eks. ved meditation, opleves det som en vibrerende og sommetider som en roterende bevægelse i rygraden.

Der er visdom i det, som Martinus har fortalt os om sin ”åndelige ildåb”: *”Et eneste skridt, en eneste brøkdelt af et sekund videre, og den overjordiske bølgelængde ville med lynets umådelige kraft øjeblikkelig have ført mig ud af al fysisk tilværelse. ... Jeg befandt mig i et hav af lys.”* (Omkring min missions fødsel, kap. 17)

Der findes beretninger om mennesker, som bogstaveligt brændte op af et pludseligt kundalini-gennembrud ved kunstige øvelser. Man leger altså med energier med uanet styrke.

Det behøver ikke altid blive så dramatisk, men en af de mest forekommende bivirkninger hos mænd, når ”energien” begynder at løbe løbsk og man mister kontrollen over den, er at de får vanskeligheder med at få erektion og en del kan blive helt impotente. Det seksuelle center er kollapsede. Det er en tragedie de aldrig kommer over, og hele deres seksuelle liv er ødelagt. Hos kvinder får det en lignende effekt.

Meditation og koncentration

Overdrevne anstrengelser eller koncentration er jo farligt, uanset hvad man gør. Koncentration betyder udelukkelse af alt, som ikke berører formålet med koncentrationen, ifølge Martinus. At koncentrere sig på for os nye områder som f.eks. at tænke eller meditere kærligt på vor næste, er en stor anstrengelse for vort nye spæde åndelige organ. Mere end 5 minutters sådan koncentration klarer de fleste af os endnu ikke i eet stræk, mener Martinus, som anbefaler denne kærlighedsfulde meditationsøvelse.

Det er altså et nyt talent, vi forsøger at opøve med yoga/meditation eller tankekoncentration. Overanstrenger man sig kan den nye lille ”talent-plante” blive skadet eller gå til af en kortslutning. Præcis som når et menneske rammes af en kortslutning, når denne er gået over sine fysiske grænser, som mange gør for tiden, og rammes af f.eks. kronisk træthedssyndrom. Man møder altså en ”mur”. Den lille koncentrationsevne man havde inden, opleves også som blæst bort af dem, som er ramt af en kortslutning. Det skaber naturligvis vanskeligheder i det sociale liv, de fleste kan ikke længere forsørge sig selv, eller genopretningen sker meget langsomt.

Meditation betyder: *at sidde ned og reflektere over de store livsspørgsmål.* (latin: meditatio, eftertanke, overveje). At sidde ved fuld dagsbevidsthed, som Martinus gjorde ved sin indvielse, og tænke over de store livsspørgsmål eller tænke på Gud betyder, at man har kontrol over sig selv og sine tanker. Dyb meditation, hvor man går ind i en slags trance eller slipper kontrollen over sine tanker, advarer Martinus imod. Der findes altså en stor forskel mellem dagsbevidste tanker, meditation, og at slippe kontrollen over sine tanker, dyb meditation, som man gør når

man fokuserer på et objekt for at blive fri fra sine tanker, eller affirer et mantra eller andre fraser. Da kan en hvilken som helst ”tyv” slippe ubemærket ind i vor ”bolig”, eller man kan komme til for tidligt at se et lysglimt, som man endnu ikke var moden nok til at se.

”Det kan således være meget farligt at meditere, hvis man er helt uvidende om lovene for den kosmiske struktur” skriver Martinus i bogen ”Meditation” kap. 11.

For tidlig kontakt med de højeste åndelige energier

Elektriske oplevelser, intensiv varme i kroppen, ekstasefølelser og indre lysfænomener er forudgående symptomer og tegn på, at ”slangen”, lyssøjlen, er begyndt at stige op gennem rygraden, som er ledningskanal for det elektriske system. De som er blevet ramt af en kortslutning har oplevet det som at få ”tusind volt” gennem kroppen, med forskellige former for fysisk og psykisk ødelæggelse til følge.

”Det er muligt gennem tankekoncentration at træne sig op til en slags åndelig ekstase, under hvilken man oplever et strålende lys og har visioner og åbenbaringer. Man kommer da ligesom i et lynglimt i berøring med de højeste åndelige energier. Men denne tilsyneladende skønne lysoplevelse sætter også ”tærskelens vogter” i funktion. Denne kunstige berøring med de kosmiske energier er hverken indvielse eller den store fødsel.” (Martinus i bogen ”Kosmiske glimt”, kap. 4)

I Livets Bog VI stk 2000 kan man læse om risikoen ved *”uberettiget indtrængen i det allerhelligste”*, som de kunstige åndelige øvelsers hensigt er. Man forsøger at betrede ”det allerhelligste” uden at have de rene ”bryllupsklæder” på, hvilket indebærer at man ikke har frigjort sig fra sine lave dyriske tankeklimaer. Eller det man i østen betegner som ”ego’et”.

Jeg har mødt mange, som læste Livets Bog af Martinus, og som mente, det kun var mennesker med megen åndelig forfængelighed som søgte kunstige åndelige øvelser for at blive noget åndeligt stort. Det viser min forskning ikke.

Tværtimod har de fleste af dem aldrig hørt om, hvad den rigtige hensigt med yoga er, og har ej heller nogen anelse om åndelighed i det hele taget. De som søger til de kunstige åndelige øvelser i dag er fra alle samfundslag, alt fra unge skoleelever, "helsefreaks", artister, idrætsfolk, fra "almindelige mennesker" til rigsdagsmænd og chefer i store selskaber i det svenske erhvervsliv. De har ingen viden om nogen "åndelighed" eller østerlandsk yogafilosofi overhovedet, men kan være både almindelige "materialister" og/eller ateister.

Der findes endda meditationsrum i Europaparlamentet i Bruxelles og Strasbourg. De kan med andre ord være "hvem som helst". Og de som rammes af kortslutninger eller psykoser kan ikke forstå, at det måske var øvelserne, der satte en proces i gang i dem. Man forbinder naturligvis ikke sine symptomer med noget, man ikke kender til er en typisk bivirkning ved yogaøvelser, hvor meditation og åndedrætsøvelser indgår.

Konklusion

Det er altså få, der kender til hensigten og målet med disse yogaøvelser. De får med andre ord "falsk vareinformation" af deres guru eller terapeuter, den om at de bliver friske både på krop og sjæl, lykkelige og merpræsterende (=rigere) gennem yogaøvelser. Man må jo kende til hensigt og mål med yogaøvelser for at blive kaldt "ærgerrig", men hvis man ikke kender til hensigten, kan man blot kalde personen uvidende. Det er altså de uvidende, som er majoriteten blandt yogaudøverne.

De fleste som er blevet syge ud af de mange hundrede, som jeg hidtil har været i kontakt med, har ikke haft

nogle ærgerrige forhåbninger om at blive noget stort, for de har aldrig hørt om, hvad den inderste hemmelige hensigt er med disse yogaøvelser. (Meditation og åndedrætsøvelser indgår i yogafamilien, så når jeg skriver "yoga" inkluderer det også disse øvelser).

Ærgerrighed og hovmod går hånd i hånd. Og eftersom hovmod er det sidste, der forlader os, ifølge Martinus, inden vi er modne for "den store fødsel" eller indvielsen, som skal ske naturligt uden kunstige åndelige øvelser når vi har lært at *elske vor næste som os selv gennem altruisme*, så befinder vi os alle dermed i risikozonen. Uanset vor mentale indstilling eller viden om yoga. Alle kan blive skadet i yoga, for ærgerrighed og hovmod er de tilbageblevne dyriske egenskaber i os, egoismen, *dvs egoet som kun søger sit*, og de hører dermed til kategorien "tærskelens vogtere"! Ingen får, eller kan, nemlig besudle den rene åndelige atmosfære uden at være rensat fra sådanne lave tendenser først. Det er et evigt kosmisk princip, en naturlov, som ikke kan overtrædes.

Det burde dermed være ufarligere med almindelig gymnastik for kroppens struktur og velbefindende end med kunstige åndelige øvelser. Hvis man vælger at tro på logikken i den åndsvidenskabelige Livets Bog. Flere beretninger og artikler om dette emne findes på hjemmesiden <http://kundalini.se> (oversat fra svensk af Ruth O.)

Korncirkel-producenterne er blevet helt moderne!

BOGANMELDELSER

Mirakler sker

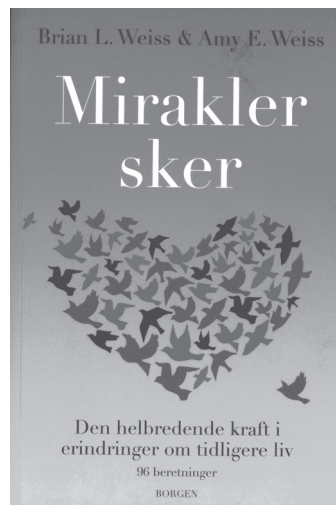
Af Brian L. Weiss
Borgens forlag 2013
372 sider

Denne bog vil prøve at overbevise os om, at vi ved at opleve tidligere liv kan få opklaret årsagerne til nogle helbreds-mæssige problemer i dette liv. ”Den helbredende kraft i erindringer om tidligere liv”, som der står på bogens forside. Hvis vi f.eks. oplever, hvordan vi døde pga et alvorligt kraniebrud, forstår vi hvorfor vi altid har lidt af hovedpine – og dermed skulle den automatisk forsvinde (næsten).

Der er en lang række lignende historier i bogen. Når jeg forholder mig skeptisk til disse historier er det, fordi personerne så ofte optræder med et andet køn end i det aktuelle liv, og det ved vi fra Martinus ikke kan lade sig gøre. Når det sker, kan det skyldes, at det er en helt anden persons tidligere liv, som vedkommende oplever, og så må den eventuelle helbredende virkning skyldes andre ting – f.eks. placebo, altså et spørgsmål om hvad man tror på. Og det er da også fint nok.

Bortset fra det har seriøs forskning vist, at man kan inkarnere med et fysisk handicap, der kan skyldes en skade, der er sket i det tidligere liv. Det beskrev vi i Impuls 2/1998, hvor der var en omtale af Ian Stevensons to-bindsværk om emnet. Det ændrer dog ikke på den fysiske tilstand, at man erkender denne sammenhæng, om end det måske kan gøre det lidt nemmere at leve med sit handicap.

Brian Weiss’ bog er ikke uvigtig, hvis den kan være med til at overbevise mange mennesker om reinkarnationens realitet. Og vi ved, at alle de erfaringer, vi har gjort i tidligere liv, bærer vi med os, selv om de konkrete oplevelser ikke er fremme i bevidstheden. Så ingen dårlige oplevelser har vi gennemgået forgæves, for det vi lærte af dem forbliver i underbevidstheden, brugbar ved passende lejligheder. Og hvis vi også kan have glæde af andres erfaringer, sådan indirekte, er det jo også udmærket.

Dating – desperation og selvudvikling

Af Jens W. Pedersen
Forlaget Indblik 2014
183 sider – 200 kr.

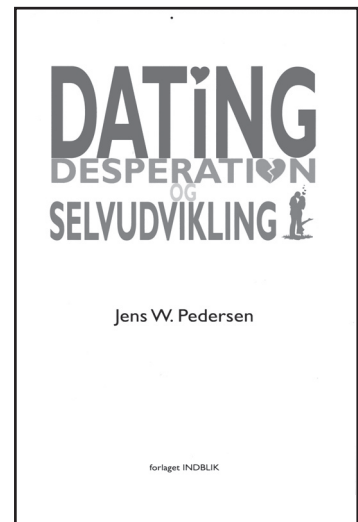
I gamle dage skrev man ofte en kontakt-annonce, hvis man søgte en partner. I dag foregår det som regel på internettet, og så hedder det ”dating”, men det har ikke gjort det meget nemmere at finde den ”helt rigtige”. Hvad det er, som gør det så vanskeligt, handler denne bog om.

Forfatteren giver udtryk for, at han kender Martinus’ åndsvidenskab, men alligevel nævner han ikke polforvandlingen og dens konsekvenser for de problemer, det giver for vor tids pardannelse. Ej heller nævner han, at evnen til at blive forelsket og bevare den følelse er noget, vi er ved at udvikle os bort fra. Det er ifølge Martinus en naturlig del af menneskets udvikling, så vi skal altså til at lære at leve med det!

Bortset fra det er det en meget klog bog, der fortæller om alle de psykologiske mekanismer, der gør det så svært for mange at skabe og fastholde et sundt og godt parforhold. En af mekanismerne er f.eks. tendensen til ”at tænde på” det uopnåelige eller den kærlighed, der ikke gengældes. Så kan man risikere at ende med at være det, forfatteren kalder en ”desperado”. Han har et helt kapitel om ”desperationens væsen”.

Bogens ærinde er at give gode råd om forudsætningerne for et godt og stabilt kærlighedsforhold. Og hvad er det så? Et sted skriver han (s. 12): ”Jeg opfatter det sådan, at vi er sammensatte væsener med to naturer i os: en human, kærlig eller uselvvisk og en dyrisk, ukærlig eller selvoptaget. ... Jeg oplever det som om, de to naturer er i konflikt med hinanden og slås i mit indre. På en eller anden måde må jeg derfor finde en balance imellem dem, så de begge tilgodeses, og jeg kan få fred med mig selv.”

Og videre: ”Jeg bruger ordet kærlighed mange gange. Her sætter jeg det sammen med uselvviskhed, for sådan

er mit ideal om kærlighed: at ville andre eller en anden frem for sig selv. Men den romantiske kærlighed, som bogen omhandler, er ikke (kun) uselvsk, for den bygger jo på, at der er en, som vi vil have for os selv. Eksklusivt. Og den person elsker vi så. Det er derfor et miks af begær og kærlighed. Eller et miks af de to naturer, som gerne skulle gå op i en højere enhed i et kærlighedsforhold.”

Dette ret lange citat har jeg taget med her, for det viser så fint vor tids dilemma og den indre konflikt, som også Martinus så udmærket har beskrevet. Som sagt, det er en klog bog, som de kæreste-søgende kan lære en del af!

Troen og Imperiet

Bibelen set med palæstinensiske øjne

Af Mitri Raheb

Unitas forlag 2014
155 sider

Forfatteren er født i Betlehem, hvor hans forfædre har levet i et utal af generationer. Siden har var 5 år, har han levet under israelsk besættelse. Han er uddannet i Tyskland, hvor han har taget en doktorgrad i teologi, men har også boet i USA.

Palæstina har de sidste ca 4000 år stort set altid været besat af fremmede magter. Der var Ægypten, Assyrien, Babylonien, Persien, Alexanders Grækenland og romerne. Da hans far blev født i 1905 var han borger i Osmannerriget, siden blev han britisk indtil Israel opstod i 1949. Da araberne erobrede Palæstina, blev de fleste af overlevelsesmæssige grunde nødt til at konvertere til islam. Forfatterens familie forblev dog kristne.

”Landets folk”, som han kalder dem, der altid har beboet Palæstina og dyrket jorden, har altså gennem tiderne måttet tilpasse sig mange kulturelle og sproglige ændringer. Når han forestiller sig, hvordan det ville være for Jesus, hvis han i dag skulle gå fra landsby til landsby med sit budskab, ville der være mindst 40 militære checkpoints, han skulle igennem. Men romerne var åbenbart ikke ligeså nidkære med at kontrollere befolkningen, som israelerne er.

Han, som i dag er og siden 1988 har været præst i julekirken i Betlehem, giver os et meget seriøst og oplysende billede af den konflikt, han lever midt i. Han drager sammenligninger med den tid, Jesus levede i, og viser hvordan Jesus ikke gjorde forskel på de forskellige befolknings-

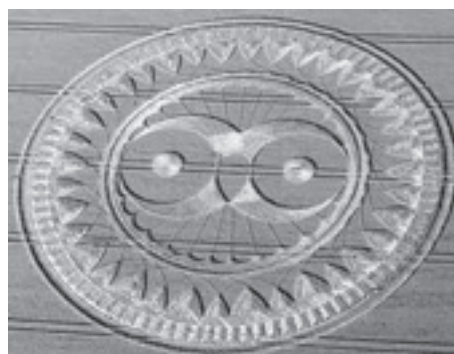
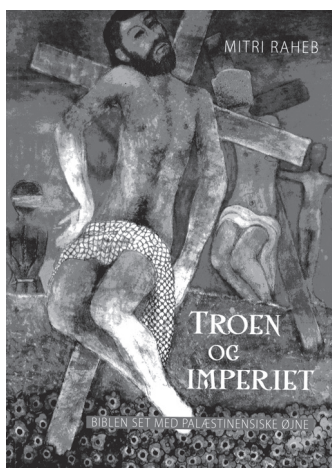
grupper eller religiøse sekter, om end han fremhævede samaritanerne for deres humanisme. Dengang levede jøder og mange andre stammer side om side i det såkaldt ”hellige” land, og Jesu disciple var ikke alle jøder.

Han påviser også, at besættelse til alle tider har lignet hinanden i fremgangsmåde, derfor kalder han dem ”Imperiet”. Det gælder også for jøderne dengang de hjemkommet fra Ægypten brutalt indtog Kanaens land, fordi Gud havde lovet dem dette ”forjættede land”. Jeg har lige genlæst lidt af Mosebøgerne om dette, for det er jo stadig jødernes ”bibel”, og må konkludere at Koranen er human i forhold til Det Gl. Testamente!

Selv om forfatteren gør rede for de uhyrlige vilkår, som Israel byder palæstinenserne, advarer han sine landsmænd imod at tage offerrollen på sig – det er jøderne bedre til, siger han. Han ønsker ligesom Jesus at se besættelsen i et større perspektiv, for der er andre veje til befrielse end kamp og vold, og at bruge vold er at miste sin værdighed. Alle Imperier vil før eller senere falde pga egen indre disharmoni, og imens må man handle for at genvinde sin selvtilid. Således skal man mobilisere sine kræfter til at realisere en ny virkelighed – ved opfindsomhed og fællesskab.

Imperier bekæmpes ikke ved modmagt men ved ånd. Selv har han taget initiativ til at opbygge et internationalt kulturcenter i Betlehem, hvor unge mennesker uddannes og sætter mange aktiviteter i gang, der indebærer håb for en bedre fremtid.

Jeg synes, det er en rigtig god bog, der bl.a. viser, hvordan Jesus stadig inspirerer til at stræbe efter en højere menneskelig udvikling.

Korncirkel

Hvordan opstår fysisk stof?

v/Ruth Olsen

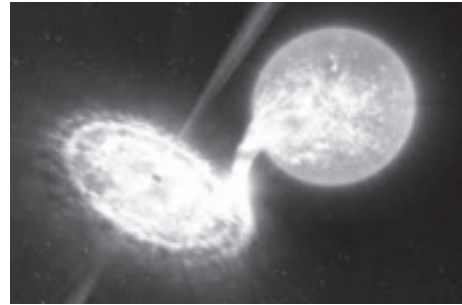
Der diskuteres for tiden i forskerkredse, om hvordan fysisk stof bliver til – senest hørt i radioudsendelsen ”Videnskabens verden”. Forskellige teorier luftes, men de indebærer stort set alle, at ”intet kan blive til noget”, hvilket jo ikke er logisk. Nok taler de om, at universet er fyldt af ”mørk energi”, som de dog ikke kan måle, men forbindelsen mellem dette og skabelsen af fysisk synligt stof kan de ikke finde. De tror at have fundet noget, der kan vise dem vejen med det, de kalder ”Higgs-partiklen”, men den er jo blot et teoretisk spøgelse.

Lad os se på og sammenligne, hvad Martinus og Walter Russell siger om dette emne.

Martinus fortæller os, at alt i universet består af levende væsener, og at fysisk stof er en sammenslutning af individer. Levende væsener skaber bevægelse ved hjælp af tankeenergi, som han kalder elektricitet. Bevægelsen består i tiltrækning og frastødning, dvs to kontrære kræfter. Det er spændingen mellem disse kræfter, der for menneskelige sanser fremtræder som stof (LB II stk. 527).

Russell siger: Der findes i virkeligheden kun én ting i universet, nemlig bevidsthed, som er stilhed. Bevidstheden skaber med sit begær tanker, og tænkning skaber bevægelse. Enhver bevægelse ”føder” sin modsætning, for aktion følges af reaktion. De to modsatrettede bevægelser skaber den spænding, der giver os illusionen af stof for vore sanser. Alt er spiralbevægelser. Den indadgående bevægelse komprimerer, mens den udadgående ekspanderer. Hvis vi kalder den første maskulin (Adam) og den sidste feminin (Eva) er den gamle historie om Adam og Eva ikke helt forkert, for så er Eva opstået som reaktion på Adams aktion. Nogle kalder den indadgående kraft plus og den udadgående minus, eller protoner og elektroner. Martinus kalder det hhv følelsesenergi og tyngdeenergi.

Naturvidenskabelige forskere tror, at stof kan tiltrække og frastøde, f.eks at Jorden har tiltrækkende ”tyngdekraft”, de ved ikke, at det kun er levende væsener med deres bevidsthed og begær, der kan sådan noget! Når de ser stof bevæge sig, tilsyneladende ”af sig selv”, sker det fordi et spændingsforhold søger mod samme spændingsforhold, hvis der er mulighed for det, da ”lige søger lige”, eller fordi spændingen søges ophævet ved at etablere ligevægt. Men der står altid et levende væsen bagved, for som Martinus fortæller, er alle bevægelser livsytringer, også når det drejer sig om automatfunktioner.

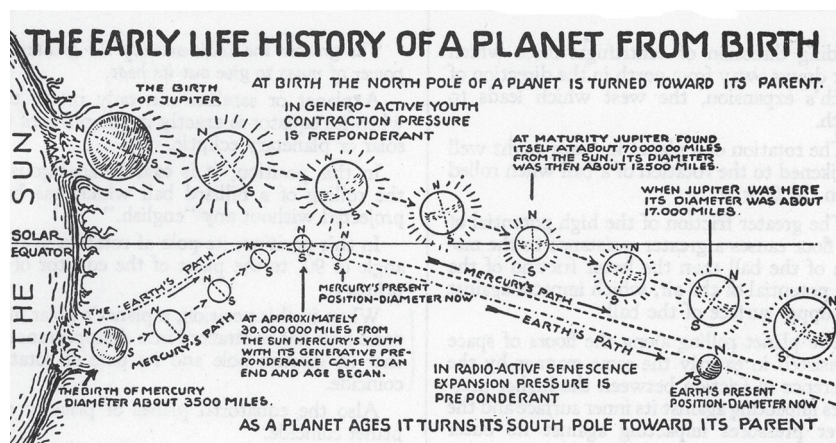
Russell kalder fysisk stof et tankemønster i de elektriske vibrationer. Også vor organisme er et sådant tankemønster, og det vil bestå så længe vi med vore tanker vitaliserer og således vedligeholder mønsteret. Både Martinus og Russell fastslår, at universet er fyldt af levende væseners tankemanifestationer, som begge kalder elektricitet. Martinus kalder elektricitet for ”broen mellem salighedsriget og den fysiske verden”. Et levende væsen som f.eks. en stjerne har med sit begær sat længselsenergier i bevægelse, der først viser sig som en stjernetape og siden fortætter sig til et lysende system (LB II stk. 419).

Russell forklarer en stjernes tilblivelse ved, at den indadgående spiralbevægelse bliver mere og mere komprimeret og møder derved mere og mere modstand fra den modsatte udadgående bevægelse, således at den stigende spænding til sidst fører til en glødende tilstand.

For Martinus er Jordkloden en udsukt stjerne, der ved afkøling er blevet velegnet til udvikling af intellektuelt liv på det fysiske plan. Derfor er den ældre i sit spiralkredsløb end solen er i sit.

For Russell er Jordkloden født ud af Solen ligesom alle de andre planeter. Han forklarer helt konkret hvordan, men det vil føre for vidt at tage op her. Jorden har imidlertid bevæget sig tilpas langt fra sit ophav til at kunne ”huse” organisk liv. Engang var det Mars, der havde den slags liv, og på et tidspunkt bliver det Venus’ tur. Alle planeter bevæger sig langsomt væk fra Solen.

Solsystemet er en helhed, et stort spiralbevægelsesmønster hvoraf det meste er usynligt for os. Dettets spændingsmønster bliver svagere, jo længere væk man kommer fra Solen, der sidder som en slags kerne i midten med særlig høj spænding. Jorden ”sejler” rundt i dens spiralmønster lige netop der, hvor Jordens spændingsmønster passer, for lige søger lige, og derfor forbliver den i sin bane.

I øvrigt siger Russell, at det er en naturlig del af Jordens udvikling, at dens akse er begyndt at tippe. Han har en logisk forklaring på dette, som jeg vil skrive om en anden gang.

Hvordan skabes tredimensionelle former?

De to "vise mænd" er altså enige om, at fysisk stof begynder som usynlig stråleformig energi i bevægelse, og at al bevægelse sker som spiraler i spiraler. Men hvordan bliver disse bevægelser til de tredimensionelle former, sådan som vore sanser oplever den fysiske verden? Det har Martinus mig bekendt ikke givet os en beskrivelse af. Det har Russell imidlertid, men jeg har lidt svært ved at forstå det rigtigt, så jeg kan kun skrive om, hvad jeg tror, han mener!

Han kalder vort fysiske univers et "spejlkabinet", fordi det, der får energivibrationerne til at "krystallisere" i de forskellige former, er en optisk proces, hvor spiralbevægelserne skaber linser, konvekse hhv konkave, der samler og spreder strålerne. De reflekteres frem og tilbage med stilhedens kolde "væg" som et slags spejl.

Jeg tror, det er noget af det, som nogle forskere er ved at peje sig frem til med deres beskrivelse af interferens og elektromagnetiske felter. Med holografien begyndte de at få en anelse om, at den fysiske verden er et optisk fænomen, hvor alt repeteres som ved spejlreflekser.

Med de trådløse mobil- og internetforbindelse er man kommet et skridt nærmere til at forstå noget af den usynlige verden af strålingsenergi. Som Russell skriver: "Naturen gør ikke brug af ledninger til sit kosmiske kommunikations-system, som forbinder alle skabte ting med alle andre skabte ting. For der findes ikke adskilte ting i dette univers. Universet er et netværk af usynlige "nervetråde", der knytter alt sammen." Vi har blot endnu ikke sanser eller modtagerapparater til at opfange de fine vibrationer.

Videnskaben har endnu ikke forstået, at strålingsenergien slet ikke flytter fra sted til sted. De tror f.eks. at det vi kalder lys kommer "rejsende" fra Solen, men i virkeligheden gentager det blot sig selv gennem konstant diskarnation og reinkarnation, men altså i en cyklus på brøkdeler af sekunder. Det er jo bitte små væseners livsytringer, det drejer sig om, som Martinus har beskrevet.

Også den varme, som vi tror, kommer lige fra Solen, ændres undervejs gennem det iskolde ydre rum, men ved mødet med Jordens spiralmønster, som er en række konvekse linser, genvinder den sin komprimerende spiralbevægelse og dermed varme. At en linse kan samle og således forstærke en energi kender vi fra vor barndoms leg med et brændglas, som ved at samle solstrålerne kan sætte ild til papir.

At læse Martinus og Russell får mig til at opleve den verden, jeg lever i, med forundring og betagelse – om end jeg endnu ikke forstår det hele. Selv om den fysiske verden i virkeligheden er en illusion, er den mere fantastisk, end jeg tidligere har forestillet mig. For tænk hvilken vidunderlig illusion!

Hvorfor et centralbehov..?

(Vedr. verdensbilledets psykologiske aspekt)

Af Per Bruus-Jensen

Hvorfor 'hjem søges' X0 permanent af et umætteligt centralbehov...? Altså et behov for at erkende sig selv og sin egen væren...?

Det skyldes, at X0 i *virtuel* form rummer et uendeligt potentiale af skabende muligheder, der omsat til *manifest* form resulterer i "et Noget", der kan og vil opleve/erkende sig selv. Dvs. resulterer i et evigt og altomfattende levende megavæsen, der er bevidst i sin egen eksistens og form for væren.

Pointen er i den forbindelse, at de virtuelle skabepo-

tentialer hele tiden autonomt og spontant appellerer til fuldbyrdelse af deres egen konvertering til *manifest* form, hvorved de ikke alene begrunder og forklarer eksistensen af centralbehovet som sådant, men også på ligefrem psykologisk vis konstant bidrager til dets dynamik.

Den første og umiddelbare 'frugt' af den faktiske konverteringsproces er "det *treenige funktionsprincip*", der (drevet af centralbehovet og via dette det såkaldte urbegær) som overordnet opgave har at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af de øvrige skabemuligheder, der i virtuel form ligger gemt i X0-dybet.

Endelig kan det noteres, at dette kosmiske sags- og funktionskompleks iflg. Martinus udtømmende tegner livsmysteriets absolutte, ultimative løsning i forhold til hvilken den fysisk-biologiske forskning foreløbigt 'kun' beskæftiger sig med de mere elementære sider af livets fænomen. Dvs. de rent fysiske.

I logisk konsekvens af det her beskrevne kosmiske *setup* ses det, at princippet skaberen/opleveren/X1 er det aspekt af det treenige funktionsprincip, der 'substansmæssigt' kommer X0-virkeligheden nærmest. Ja, faktisk er identisk med den, men med den vigtige tilføjelse, at X1-princippet som sin primære pointe tilfører X0-virkeligheden en måde at *fungere* på, nemlig som dedikeret årsag til fænomenet skabelse på den ene side, og som ultimativt vidne til samme skabelse og dens resultater på den anden side. Altså som netop funktionsprincippet skaber/oplever/X1.

Hos Martinus kommer det 'substansmæssige' identitetsforhold mellem X0 og X1 til udtryk på den måde, at X1 symbolsk markeres ved en tom, hvid cirkelflade.

Herved bringer det sig i øvrigt også i overensstemmelse med det ældgamle sanskritbegreb *sunya*, der netop betyder "et tomt noget", og som i vort talsystem optræder i form af tallet 0 (nul), kilden til og udgangspunktet for alle både positive og negative tal. (Se Martinus' symbolværk bd.1, side 39.)

Konklusion

X3 er en forklædt og dermed illusionistisk version af X0, frembragt af X1 ved hjælp af X2. Og det er i samme forbindelse takket være denne forklædningsproces at verdensaltet har status som et levende megavæsen – et gigantisk Noget, der kan og vil opleve... Et nærliggende navn til dette megavæsen er for enhver betragtning ordet GUD...

Fra tomheden stammer i tusindvis af ting

Gl. Hindu-ordsprog

Martinus skrev i Det Evige Verdensbillede 3 side 271:

"Fundamentet i denne væremåde er således næstekærlighed eller alkærlighed og dermed tolerance og tilgivelse som absolutte selvfølgeligheder. Her lovprises og hyldes den absolutte eller virkelige næstekærlighed. Her er ingen lovprisning af „helten“, der overvinder eller straffer „skurken“. Her er der kun en altgennemtrængende hyldest til de to krigsparters, heltens og skurkens, forening i kærlighedens og dermed i tilgivelsens lysende og varmende favntag. Og Guds ånd lyser og varmer over de to væsener, der var krigsparter og hævnens og hadets udøvere, men som nu lader deres fredens og kærlighedens væsen uhindret gennemstrømme hinanden. Dette er det absolut totalt fuldkomne slutfacit på en hvilken som helst afgørelse af et problem, en sag, en ufred eller et fjendskab mand og mand imellem. Hvilke som helst kunstneriske frembringelser, det være sig romaner, eventyr, digte, skuespil og film m.m., der ikke har dette slutfacit, men endnu kun lovpriser „helten“ og straffer „skurken“, er kun halvfærdige produkter. De er lovprisninger af det dræbende princip."

Skal en hellig tekst bevares uændret, eller må man ændre i den?

v/Jan Langekær

Jesus skrev ikke noget selv. Alt, hvad vi ved om Jesus og hvad han sagde, er genfortalt af andre og derfor er ikke alt gengivet korrekt.

Vi er så heldige, at Martinus selv har nedskrevet analyserne til Det Tredie Testamente. Det kan betragtes som en hellig tekst.

Martinus' ønsker var umisforståelige og krystalklare: Hans værk skulle bevares uændret.

Derfor er dette vor største pligt og fornemste opgave, når vi arbejder med oplysning, information, udstillinger, studiekredse, skole om Martinus åndsvidenskab og genudgivelser af Det Tredie Testamente.

Hvordan undgår man ændringer i en original tekst?

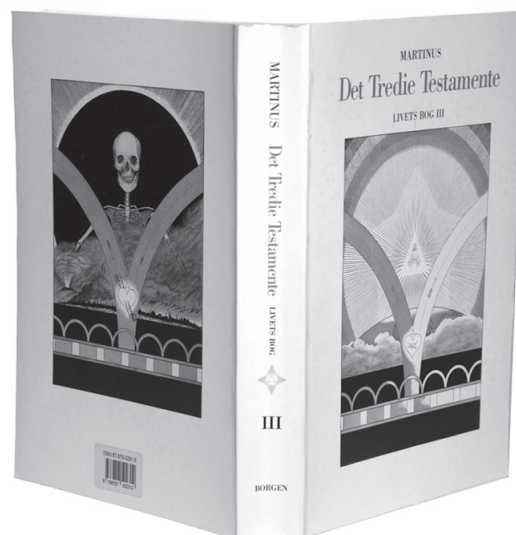
For en sprogprofessor ved Københavns universitet har jeg fremlagt Martinus Instituttets love og vedtægter samt de retningslinier, Martinus har givet, for at værket skal forblive uændret, som det foreligger fra hans hånd. – Da professoren havde læst det igennem sagde han: *"Den eneste måde man med sikkerhed kan bevare Martinus værk uændret på, er ved at blive ved med at publicere det i faksimileudgaver, alle andre måder vil med sikkerhed føre til ændringer, uanset om man vil det eller ej"*.

Da Martinus' elev Rolf Elving i Martinus' stue direkte spurgte Martinus om, hvordan man kunne sikre værket mod ændringer i fremtiden, svarede Martinus med stor bestemthed: *"Der må ikke ændres så meget som et komma"*. Dette vidnesbyrd har jeg både mundtligt og skriftligt fra Rolf Elving.

For en god ordens skyld skal det siges, at Martinus forlod det jordiske plan den 8. marts 1981.

Der er ændret i teksten

Allerede i den første udgave af hovedværket, Det Tredie Testamente/ LIVETS BOG I-VII fra den 24. november 1981 fra Borgens Forlag, var der fortaget ændringer i teksten. Men endnu ikke i titlen. Ændringer i titlen sker først i 2003: "Det **Tredje** Testamente". – Martinus havde på et torsdagsmøde sagt at Det Tredie Testamente skulle staves med "i" og han afviste at det skulle staves med "j".

En samtale jeg havde med Dansk Sprognævn bekræftede meget tydeligt, at man ikke må ændre i stavemåden i titlen på afdøde forfatters værker. Personen jeg talte med i Dansk Sprognævn sagde: *"Man ændrer ikke i stavemåden på afdøde forfatters værker, det er simpelt hen uhørt. Jeg kan give dig eksempler på, at visse forfattere med vilje staver deres titler forkert, og det har de lov til. Det er suverænt forfatteren, som ene og alene bestemmer, hvordan deres titler skal staves, og det må andre ikke komme og lave om på!"*

Martinus havde bestemt at hovedværket, Det Tredie Testamente/LIVETS BOG I-VII, skulle være forsynet med et såkaldt smudsomslag, hvorpå der på forsiden skulle vises titlen Det Tredie Testamente og lige umiddelbart nedenunder LIVETS BOG I-VII. Martinus havde altid forsynet sine bind med romertal, både på LIVETS BOG I-VII og på Det Evige Verdensbillede I-II-III som han nåede at udgive, mens han var her. Dog havde man ikke råd til at lave en hard-cover udgave med det af Martinus designede smudsomslag. Derfor lavede man en billigere version på Borgens Forlag som en paperback udgave. Omslaget på denne udgave fra 24 november 1984 var helt efter Martinus foreskifter.

Min påstand er, at Det Tredie Testamente aldrig nogen sinde har været publiceret fra Borgens Forlag i en uændret udgave.

Et lille eksempel til belysning: Vi slår op på den første egentlige side, nemlig side 5 i LIVETS BOG I, fra Martinus Institut fra 1968.

Når vi udenpå sammenligner denne bog, som er købt hos Martinus Institut i 1977, med det eksemplar som er fra 24. november 1981, altså publiceret af Borgen Forlag, kun et halvt år efter Martinus bortgang, så er der allerede blevet ændret i teksten på den allerførste side, i den 4 linie.

Ordet som er ændret er ordet *"Mineralier"* (ordet optræder end ikke på Martinus Instituttets såkaldte ændringsliste). Martinus ord *Mineralier* er ændret til *Mineraler* i stk. 1, stk. 21, og stk. 117 i LIVETS BOG I, fra 1981, men ikke ændret i samme bog i stk. 110, stk. 247, stk. 251, og stk. 273, hvor ordet stadig står som Martinus skrev det.

Der er i øvrigt også mange ændringer i bogen Bisættelse fra 1978.

I 1989 udkom DTT/Bisættelse imidlertid med hele 200 ord og tegnændringer. Eksempel: ordet *"renæssance"* bliver til *"midlertidig genoplivelse"*... Bogen sælges stadig fra Martinus Instituttet.

De ansvarlige personer, som lavede de mange ændringer i DTT/Bisættelse 1989, havde også ansvaret for de mange ændringer i de 28 småbøger, som udkom før og efter Martinus bortgang. I disse småbøger har man også taget sig friheden at henvise til, at Martinus sætninger kommer fra citater af Cicero, Sokrates, Platon, Grundtvig, Dante, Periander, o.s.v... Dette har Martinus ikke ønsket. Han sagde jo *"Jeg er min egen indre kilde"*, *"Jeg suveræn"*, *"Jeg har det ikke fra andre"*.

Kirsten Thurø har i tidligere artikler i dette tidsskrift meget præcist forklaret, hvorfor Martinus i sine værker bruger begge betegnelser, nemlig Mineralier i nogle sætninger og Mineraler i andre sætninger.

Gerard Oude Groon, som var elev hos Martinus og i nu 45 år har oversat hele Martinus hovedværk fra dansk til hollandsk, er netop blevet enig med den hollandske stiftelse om, at man kun vil oversætte og læse korrektur fra de gamle uændrede udgaver fra Martinus tid. Ellers havde Gerard stoppet sit vigtige oversættelsesarbejde. Man stoler ikke på de versioner, som er kommet efter Martinus bortgang. Arbejdet med at læse korrektur på hovedværket skal nu til at begynde i Holland.

Som sagt i 2003 udgaverne af Det Tredie Testamente/LIVETS BOG I-VII, er ordet Mineralier fuldstændigt ændret til mineraler. Martinus eget ord Mineralier overlevede 71 år, nemlig fra 1932 til 2003, og så var det fuldstændigt bort-ændret i alle bøgerne.

Det ved vi. Men nye læsere ved det slet ikke. Det er skjult for dem, hvordan Martinus differentierede mellem disse to ord.

Martinus bruger endda nogle gange både Mineralier og Mineraler i SAMME sætning. Dette skyldes, at Martinus med de forskellige former af det samme ord ofte bruger forskellige ord symbolske for det, han netop ønsker at udtrykke.

At mange ord ofte er anvendt symbolske kan ses i LIVETS BOG I, originaludgaven, i Martinus egen fremmedordforklaring som slutter med ordene:

"Foranstående Fremmedordforklaring udgør den hovedsagelige materielle Fortolkning, saaledes som denne forefindes i Ordbøgerne; men man maa her erindre, at i Livets Bog er Ordene ofte anvendt symbolsk".

Imidlertid er der efter Martinus bortgang lavet mange ændringer i alle bøgerne.

Lad os her holde os til at bedømme Det Tredie Testamente/LIVETS BOG I-VII med de ændringer, som der ikke er noget belæg for, at Martinus har givet lov til:

1. Fjernelse af Martinus 5 siders fremmedordforklaring.
2. Fjernelse af Martinus liste over rettelser og trykfejl.
3. Tilføjelse af nyt ord-indeks og bibelcitater-indeks (Disse udmærkede indeks var bestemt til at være separat, og ikke sammen med Det Tredie Testamentes hellige tekster.)
4. Ændring af retsskrivningen i hovedværket.
(Det er der ingen belæg for, at Martinus har givet lov til. Tværtimod, retsskrivningsreformen kom i 1948, men Martinus skrev hovedværket færdigt i 1960, og alt var i den gamle retsskrivning. Imidlertid skrev han de andre bøger med ny retsskrivning samtidigt. Han skrev altså i en periode på 12 år med to forskellige slags retsskrivning. Det var der en mening med. Hovedværket skal være uændret med den oprindelige retsskrivning).
5. Fremkomst af helt ny paginering(sidetal) i alle 7 bind.
(Martinus originale sidetal går fra side 5 til side 2927. Han kalder det jo LIVETS BOG, og ikke Livets bøger. – Hvert af de 7 bind begynder nu alle med side 7. Alt dette giver store besværligheder og tidsspilde i studiegrupper, hvor originale gamle bøger og ændrede nye bøger bruges samtidigt).
6. Der mangler en hel linie i en af de nye bøger fra 2003.

Bevar den oprindelige tekst uændret

Som sagen står nu, handler det om endeligt at få publiceret en hel ægte og uændret udgave af Det Tredie Testamente/LIVETS BOG I-VII.

Bøgerne skal naturligvis være i hard-cover og med et smudsomslag udenom med samme design og udseende som på billedet. Indholdet kan kun være en faksimileudgave af de helt sikre førstegangsudgaver, med en sidste indføjte side med trykfejl og rettelser. På det hårde omslag skal guldstjernen naturligvis være på forsiden, og

på den faste ryg skal der stå: MARTINUS Det Tredie Testamente LIVETS BOG (+lille stjerne) og det romertal det handler om, I-VII.

Smudsomslaget skal være som det, der ses på billedet. (dog ikke påtrykt: "Borgens Forlag", som jo opgav p.g.a. et for lille salg af Det Tredie Testamente omkring 2007).

Lad os håbe at alle gode kræfter vil arbejde for at bevare Det Tredie Testamente uændret, som det foreligger fra Martinus hånd.

Nogle Martinus-citater:

Frihed til at kritisere

Da vejen til udvikling af al intellektualitet og kultur går igennem frihed til at tænke, frihed til at kritisere, hvilket vil sige påvise mangler eller fejl, frihed til at fremsætte ideer og forestillinger, der ikke akkurat ligger indenfor den autoriserede horisont, eller det der er blevet officiel skik og brug, samt absolut frihed til med sin stemmeret frit og åbent at være for eller imod ethvert påtænkt forslag i statsstyrelsen eller samfundsordningen, vil intet som helst diktatur nogen sinde kunne blive identisk med en virkelig kulturstat, idet det jo kun eksisterer i kraft af at fængsle eller indskrænke frihed for den intellektualitet, der er den absolut uundværlige livsnerve, impuls eller det urokkelige fundament for enhver virkelig civiliseret kultur. (Artiklen "Gavekultur" kap. 6)

Martinus sagde til sine studerende:

I er det tyvende århundredes tilskuere til den hellige ånds eksistens. I har fået lov til at se fortidens åbenbaringer gentage sig i nulevende kød og blod, været vidne til, hvordan visdommen bliver til, hvordan livets store facitter, de evige sætninger, de udødelige "Guds ord" inkarnerer i fysisk materie, bliver til "hellige bøger",

der kan være åndeligt brød for slægternes generationer gennem tid og evighed.

Måtte de, i taknemmelighed og kærlighed til den evige fader, stadig ihukomme og retmæssigt forstå, hvad der gennem denne oplevelse er blevet dem beskåret at være vidne til.

(Småbogen "Omkring min missions fødsel" kap. 15)

Dyrisk kontra menneskeligt

Det dyriske sindelag ligger under ethvert ufærdigt menneskes eventuelt smilende og venlige overflade, der ofte er en udstråling af dets rent menneskelige sindelag. At få sit eget menneskelige sindelag i kontakt med dette menneskes menneskelige sindelag er ikke nogen garanti for virkelig venskab, hvis dette menneskelige sindelag kun er meget svagt, således at det er det dyriske sindelag, der er hovedfaktoren i samme væsens væremåde. Det er altid det dyriske sindelag, der saboterer alt venskab, alt harmonisk samarbejde, ja kort sagt skaber alle former for krige mellem nationer som mand og mand imellem.

(Fra artiklen "Menneskehedens frelse")

Spørgetime med Walter Russell

Russells kurser sluttede som regel med spørgsmål fra kursisterne. Her er nogle eksempler.

Spørgsmål: Du siger, at Gud ikke giver os noget uden vi selv giver noget. Det er i modsætning til, hvad jeg altid har lært, nemlig at Guds gaver er frie, at Gud giver os alt, opfylder vore behov frit og uden en pris, så frit som den luft vi indånder.

Svar: Den ide er en sædvanlig accepteret misforståelse. Den er helt forkert, for det er ikke Guds natur, det stemmer ikke overens med Hans lov, som den er eksemplificeret i det universelle hjerteslag og de elektriske vibrationer. Gud arbejder *med* dig, ikke *for* dig, som mange tror. Gud giver, men du må også give, ligeligt. Gud giver dig din frie vilje til aktion men forbeholder sig ret til reaktion. Ve den, hvis aktion er ude af balance med dens reaktion, for Gud tillader ikke ubalance i hele sit univers.

Du talte om den luft, vi indånder. Gud giver os den fra sin organisme, men vi må selv gøre den anstrengelse at ånde den ind. Bagefter må vi give den tilbage. Gud giver os vort daglige brød, men vi må selv gøre en indsats for at få det samt pleje og passe den krop, vi har fået som gave. Jord og sæd har vi fået, men vi må pleje og dyrke jorden for at få nytte af den.

De der tror, at Guds gaver er gratis, bruger megen tid med ønsketænkning og selvisk bøn, og gør mange nyteløse bekræftelser i det håb, at Gud vil udføre magiske ting – sende penge eller modne frugter lige ned i deres skød, uden anstrengelser. ”Lad Gud gøre det”, siger de, ”bed og du skal få dine ønsker opfyldt”, for med tro og tillid kan du flytte bjerge.”

Mennesker har flyttet bjerge ved at arbejde med viden og kraft fra Gud, men ikke ved dovenskab og ønsketænkning. Gud har givet mennesket magt til at flyve i himlen, at kunne tale til hele verden samtidig, sejle på verdenshavene, til at tæmme Niagara, ikke ved tro og ønsketænkning, men ved at mennesket tog sin del af besværet.

Dette er hvad jeg mener, når jeg siger at vi må arbejde bevidst med Gud, idet vi får nøjagtig hvad vi selv er i stand til at give tilsvarende – og ikke mere. Han sætter ingen grænser for, hvad han vil give, for han lader dig selv sætte de grænser, alt efter hvad du selv vil give.

Lad os være konkrete: Lad os sige du ønsker en æblehave, hvor du kan få de skønneste æbler. Din have er en del af

Guds krop. Hvis du sår et æbletræ i din have, vil Guds krop sørge for, der vokser et træ op og med tiden give dig æbler, i en kvalitet der er afpasset efter, hvad du selv har sørget for med vand og gødning og andre udtryk for kærlighed svarende til den kærlighed, som Gud ofrer på den sag.

Der fortælles om en landmand, som ønskede en dejlig gård og spurgte Gud om at få det. Snart fandt han en stenet og overgroet gård og købte den. Så sagde en kritisk nabo til ham: ”Du bad om en dejlig gård. Er det hvad Gud gav dig, hvad nytter så bøn?”

”Gud hørte min bøn, bare vent og se”, sagde landmanden. ”Dette var alt hvad jeg kunne give nu til at matche det, Gud gav, men han vil give mere, når jeg giver mere.”

Så arbejdede landmanden bevidst og kærligt sammen med Gud. År efter år udbredte Gud sin kærlighed i takt med landmandens kærlighed, indtil der stod lige den dejlige gård, han havde ønsket sig, fremstået som et samarbejde mellem mand og Gud.

Fem år senere kiggede en præst ud over hans velpassede marker og sagde: ”Hvor skønt Gud har velsignet dig med denne dejlige gård. Hvor frugtbare og rige dine marker er.” ”Ja”, sagde landmanden, ”så skulle du have set den, dengang Gud arbejdede på den alene.”

Der var ikke den mindste disrespekt i denne historie, for det er den måde, Gud arbejder på. Den kritiske nabo tog fejl ved at forvente, at Gud kunne give mere, end landmanden kunne give til gengæld, og landmanden havde ret i, at Gud havde hørt hans bøn helt i overensstemmelse med hans ønske.

Loven om ligelig given og tilbagegiven (giving and re-giving) er absolut. Der skal være balance mellem det, du giver og det, Gud giver. Hvis du holder op med at give, vil du holde op med at modtage. Hvis ”himlen” holdt op med at give regn, vil jorden holde op med at give afgrøder. Så længe der er så stor ubalance mellem dem, der giver, og dem der får (tager), vil der ikke blive fred i verden.

Ny spørger:

Spørgsmål: Jeg er forvirret angående min egen individuelle sjæl og det, du beskriver som den universelle sjæl. Hvis min sjæl er en del af den universelle ligesom en vanddråbe er del af havet, hvordan kan det så stadig være min individuelle sjæl, der reinkarnerer, hvis den har tabt identiteten i den universelle sjæl, ligesom vanddråben taber sin identitet, når den vender tilbage til havet?

Svar: Svaret er, at Gud har et vidunderligt bogholderisystem til at optegne alle tanker og handlinger, der foregår i hans univers af tilsyneladende adskilte ting. Alle tanker er nedfældet permanent i de fineste vibrationer, hvor alle ideers sæd findes. Alle dine tanker, hvert ønske og enhver af dine handlinger konstituerer din individualitet. De er kosmisk optegnet (recorded) i disse sæd, som omgiver det stille center af bevidsthed, som er din sjæl.

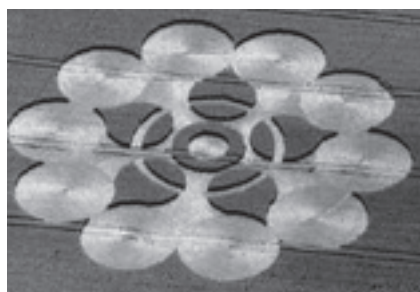
Hvis din individualitet består af tanker og handlinger forskellige fra andres, kan du ikke sammenligne din individualitet med en dråbe vand, som ikke

har nogen individuelle ønsker til at skabe et mønster forskellig fra andre vanddråber i havet. Din krop kan sammenlignes med den vanddråbe, der vender tilbage til havet, for din krop og jorden er én, men din krop er ikke din identitet eller din individualitet.

Du kan bedre bruge frøet af en rose som eksempel, for rosen har ønsker og aktiviteter som former dens indfoldelse og udfoldelse. Rosens frø er blot stof fra jorden, og når du lægger det i jorden er det ligeså meget jorden som vanddråben er havet.

Men der er noget i det frø, som du ikke kan se. I det frø er den samme rose, indfoldet, afventende sin udfoldelse i en ny krop af stof fra jorden. Det du ser af frøet er kun føde for rosens spiring. Af denne jord dukker titusindvis af former op, fordi der er titusindvis af individuelle optegnelser af ønsker i jorden. Sjælen er en bevidstheds-ide. Herfra udvikles adskilthed, individualitet og mønstre ved tænkning.

Balsamering af lig

Åndsvidenskabens udvikling

Ved Per Holsner

I nummer 1 af årets "Den Ny Verdensimpuls" har Vagn Noach gjort sig funderinger omkring anvendelse af formalin til balsamering og stillet spørgsmålet om ikke ligeledes drukning i en konserverende, giftig formalin-løsning kan have svære konsekvenser for de levende væsener, som stadigvæk formår at leve i et menneskelig. Thi som det Tredje Testamente forklarer: "Så længe der endnu er fugtighed i liget, er der også organiske, fysisk bevidste mikroindivider, der selvom de naturligvis er meget lavtstående i deres udvikling så dog har følelse og kan opleve smerte og pine, kan føle angst og rædsel og således kan reagere overfor enhver unaturlig opløsningsproces af liget."

Både det at fortæres af ild samt det at lide en giftig druknedød er unaturlig, og i valget mellem disse to må spørgsmålet dreje sig om, hvad der er af "det mindste onde", hvis man da ikke vælger at begrave liget, hvilket der har været tradition for i de tre store monistiske religioner jødedom, islam og kristendommen, mens f. eks. andre religioner praktiserer ligbrænding, hensættelse i naturen eller partering til dyreføde som i Tibet. Hvilken metode, der piner mest og varer længst, må være det afgørende for graden af udøvet ondskab. Ved kremering pulveriseres liget til aske, der i en urne kan lægges i jorden eller spredes for alle vinde, måske i alle vande, og alene den mineralske materie resterer. Med moderne pyroteknik bliver det godt nok smertefuldt for mikroindividerne, men det sker meget hurtigt og kontrolleret. Formalinløsningen indebærer også hastig død, måske tager det lidt længere tid, og det er ikke mindre smertefuldt, men her bliver til forskel for kremering det personlige elementarvæsen imidlertid fastlåst til liget, hvilket indebærer stor lidelse for dette væsen og pågår lige så længe, det ligger i formalin.

Nu er Martinus ikke hvem som helst, han vidste besked om det nævnte forhold, men som inkarnation af ærkeengel Michael kunne han frigøre sit personlige elementarvæsen, lade en æterisk kopi bevare ligets formalinbalsamerede form, så han derved æterisk-fysisk kunne fastholde kontakt og fra sin tilværelse i jordens åndelige atmosfære være i stand til at materialisere sig på jorden efter ønske og behov. Dette kan mennesket normalt ikke. Efter sin store fødsel påsken 2011 i en alder af 30 år behøver Martinus imidlertid ikke benytte sig af denne teknisk oversanselige konstruktion. Egetræskisten med Martinus lig på Frederiksberg Kirkegård har ikke længere nogen funktion, og i dag er den moderne kremering den rigtige måde at håndtere liget på, den mest skånsomme for det personlige elementarvæsen og bedre end jordfæstelse, som indebærer en gradvis langtrukken forrådnelse, og samtidig kan kremering siges at udgøre en slags forbedelse til fremtidens dematerialisering.

Hvad angår den mørke dobbeltgænger, det væsen som bærer menneskets endnu ikke forløste negative karma, så frigør den sig, inden hele dødsprocessen sker, ligesom den kobler sig til, inden mennesket fødes til sin fysiske tilværelse. Og på spørgsmålet om hvorfor Martinus som ærkeengel Michael ikke bare kunne materialisere sig til en jordisk tilstedeværelse men behøvede at vekselvirke med en kopi af sit personlige elementarvæsen, så skyldes det, at det hidtil kun har været muligt for englehierarkierne at materialisere sig på det fysiske plan i højest fem minutter ad gangen. Ved hjælp af den ovennævnte særlige anordning kunne Martinus derimod selv bestemme, hvor længe han i en given situation ville manifestere sig fysisk.

Sarkofagen med Martinus balsamerede lig på Frederiksberg Kirkegård ligger på et marmorgulv med kosmosflaget dekorativt hængt op på væggen bagved til alment skue i et mausoleum. Siden Martinus store fødsel påsken 2011 har den som nævnt mistet sin betydning, derfor kan dens tilstedeværelse nu næsten sammenlignes med den slags persondyrkelse, som vi dogmatisk finder omkring andre historiske personligheder, noget Martinus i allerhøjeste grad bad sig frabedt, for Guds er æren. Indtil da havde mausoleet desuden den funktion at være en ekstra påmindelse om det Tredje Testaments ophavsmand, til i respekt ikke at glemme hans personlige ønsker og råd

for håndtering af hans livsværk, thi han vidste udmærket godt, hvordan det forholdt sig med de lyse og mørke moralske kvaliteter blandt kredsen af de medarbejdere, han fik tilsendt af forsynet. Heller ikke Martinus Instituttet blev forskånet for de mørke kræfters påvirkning, tværtimod for han befandt sig jo altid lige i brændpunktet. Med hensyn til de fremtidens mausoleer, som Martinus skuede som en del af Guds plan for en kommende håndtering af menneskelig, så har de ikke længere aktualitet, for udviklingen har vist sig at gå langt hurtigere end Martinus havde i sigte. Han vidste, at Dommedagsperiodens opgør ville blive afgjort inden for overskuelig tid, derfor kunne han i det Tredje Testamente bringe den advarsel, som opfordrede menneskene til skyndsomt at foretage valget mellem at være får eller buk i sit kristne tilhørsforhold.

Han vidste ligeledes besked med Antikrists planlægning i tidsperioden år 1833 – 1838 af sin kamp for at afspore den ny impuls af Hellig Ånds indstråling ind over jorden og dens relation til Maria Sofia og Jesus Christus æteriske genkomst i løbet af 1900- tallet, hvilket dybest set ligger til grund for og har forårsaget alle krige og rædsler sidenhen, og først nu efter lysets sejr ved Dommedag vil aftage gradvist og helt, alt som mørkets kræfter konsekvent ebber ud. Krigens helvede i Mellemøsten og specielt Syrien manifesterer Apokalypsens ventede Harmagedon. Martinus kendte ikke til udfaldet af Dommedag, men valgte at fokusere på det positive, at lyset sejrede, og i så fald med det fremtidsperspektiv Gud havde åbenbaret for ham, inklusive den lyse menneskeheds store fødsel indenfor en periode af tre tusinde år.

Havde Antikrist med sit mørke forsyn vundet, skulle jordklodevæsenet - nu i sin fjerde inkarnation - have begyndt forfra i det kosmiske spiralkredsløb med en tilværelse først i mineral-, plante- og dyreriget inden en fjerde inkarnation svarende til den nuværende. Med tab af livskraft. Skulle klodevæsenet mislykkes endnu en gang, så vil den altid få Guds velsignelse til at lykkes tredje gang, for lyset er stærkere end mørket, og Gud er kærlighed. Men nu er det åndeligt set en kendsgerning, at vor jordklode sejrede sammen med Kristusvæsenet, det lyse forsyn og den lyse menneskehed.

Den går nu ind i sin femte inkarnation som Gaia ved at transformeres til himmerige på jorden, det rigtige menneskerige. Efter Dommedag findes der ifølge Guds plan flere scenarier for udviklingen, Martinus beskrev en af dem, og den blev det ikke, thi det kommer til at gå meget hurtigere, da sejren blev både intens og kraftfuld. Alt det ved Martinus besked om i dag, derfor bliver der ingen mausoleer og kremering den rigtige måde at håndtere liget på - med overgang til en dag selv at kunne ekskarnere ved dematerialisering.

Hidtil har skytsenglen og en arkai i samarbejde med et særligt åndeligt væsen for fødsel og død bistået ved det enkelte menneskes henholdsvis inkarnation og ekskarnation. Det lyse menneske vil i fremtiden overtage disse englefunktioner, vil sammen med det særlige åndsvæsen med koncentreret materialiseringskraft, A-kraft først kropsliggøre sig på det æteriske plan og derefter på det fysiske plan ved hjælp af fysisk A-stof, mineralsk æterisk substans fra fysisk inkarnerede givere. Som Martinus beskriver det, men først efter menneskets indvielse gennem den hvide ildåb.

Den lyse menneskehed gennemgår i år en sjælelig frigørelse, der gradvist i et nyt klarsyn vil åbne op for en mangfoldighed af åndelige væsener omkring sig. Som f. eks. åndsvæsener for fødsel og død, elementarvæsener, naturvæsener, husvæsener, maskine-teknikvæsener og mange, mange flere i alle deres forskellige funktioner. Alle sammen levende væsener, der har indvirkning på vor tilværelse, og stort set uden vort kendskab. Dem skal vi nu blive os bevidste og livgivende samarbejde med for ikke globalt at få flere krige, voldsomme klimaforandringer og skadet miljø. F. eks. har hver blomst sin gnom, undine, sylf og salamander til sin hjælp, hver tanke danner sit eget væsen, som særlige sylfer bærer ud i klodens åndelige atmosfære. Her kropsliggør hver vind, storm og orkan en højtudviklet sylf på niveau af henholdsvis åndselv, livsånd og åndsmenneske, ligesom noget tilsvarende gælder for undiner i vandets element.

Lykkes vi med det samarbejde, hvilket allerede nu er højest aktuelt, så vil Gaia finde sin harmoni indenfor de næste sekshundrede år, trods temperatur stigning på 4 grader celsius, en halv meters øget højde på havene og en ligestilling af sine globale akser - dobbeltpolet med sine nordlys og sydlys, hvor hun jo ved hjælp af engle, ærkeengle og arkai kan kommunikere kosmisk gennem henholdsvis de violette, grønne og røde flammende lysbånd.

Derfor vil skoler i løbet af dette århundrede få åndsvidenskab på skemaet som del af almen dannelse, så verdensfreden sikres, og det Tredje Testamente vil udgøre et vigtigt bidrag, men det vil åndsvidenskabeligt langt fra være tilstrækkeligt for at nå målet. Hvert hus og lejlighed har sit husvæsen, hvert menneske sit personlige elementarvæsen, hver sten, træ og dyr sit åndsvæsen, så der er nok at lære, og i lyset af Gaias kærlige fremtid giver det i allerhøjeste grad begejstret mening. Ganske forståeligt havde Martinus håbet på, at Martinus Instituttet med Kosmosbladet ville tiltrække og bringe en sådan åndsvidenskabelig kundskab. Det er åbenbart ikke tilfældet, så hvad ved Martinus Instituttet om alt dette, som skal komplementere Martinus livsværk. Også derfor tager han nu et opgør med instituttet, og det faktisk uanset resultatet af retsprocessen senere i år.

Om symbolforklaringerne

Af Rolf Elving

Det følgende er referat fra båndoptagelse af samtale med Martinus (M) vedrørende symboler, som endnu ikke var blevet forklaret af ham selv. (forkortet)

X siger: Men det vil sige helt klart, at hvis der en skønne dag ligger nogle symboler, som du ikke har fået beskrevet, så skal dem, der står med dem, de så skal ikke tillade at de bliver beskrevet.

M svarer: Jeg skal nok bestemme, hvad der skal beskrives.

X.: Vi kom ind her ved bordet sidst til at tale om alle de symboler, du har lavet, men som du ikke har beskrevet. Og vi har tidligere talt om her, hvad vi skulle gøre, hvis du en dag stak af og ikke havde beskrevet dem alle sammen.

M.: Så bliver de ikke beskrevet.

X.: Nej, nu siger du, at så bliver de ikke beskrevet. Men så står vi med et problem, som u-gruppen kan se. Og det er det jeg gerne vil lægge frem.

M.: Jo.

X.: Jeg har snakket med Y og med den øvrige undervisningsgruppe om det, hver for sig. Og det er dem, der har taget det op. Y siger at han har tidligere drøftet de symboler, som du ikke har beskrevet...

M.: Men Y kender dem ikke, nej.

X---temmelig nøje med dig. Og Y føler godt, at han er i stand til at beskrive dem.

M.: Y? Nej, det er Y aldeles ikke.

X.: Ja, men Y føler det, Martinus -

M.: Ja, lad Y bare føle dobbelt så meget, - jeg føler endnu stærkere

X.: Jamen det føler Y, så Y vil sådan set gerne påtage sig at beskrive dem og spørger dig, om det er rigtigt, hvad Y har skrevet.

M.: Nåh ja, men det vil jeg ikke, - det går jeg ikke med til.

X.: (Fortæller om at den øvrige undervisningsgruppe ikke har fået adgang til samme information som Y) Y kender den tilsyneladende vældigt godt og som de andre ikke kender noget til.

M.: Y kender jo ikke engang de artikler han skriver. Der er store fejl i dem. Nej, Y betror jeg ikke noget som helst. Symbolerne skal skrives af mig, og de er i mig. Og jeg kan ikke føre det over i andre mennesker. Skal de skrives, så skal de skrives af mig. Og det er slet ikke noget, der er nødvendigt for menneskene, for det kommer de til af sig selv. Jeg har det jo nemt, fordi jeg har så meget kraft og overskud. Derfor har jeg kunnet lave så meget på forskud. Det er egentlig lavet på forskud. Min mission er allerede lavet færdig for længe siden...

Hvad hører med til Det Tredie Testamente?

Af Ejnar Hjorth

Hvad kan med rette kaldes: Det Tredie Testamente?

Det Tredie Testamente er en fortsættelse og fuldkom-
mengørelse af Bibelen. Det er en hellig tekst.

Det Tredie Testamente er med sikkerhed kun det, som
Martinus selv udgav, mens han var her. Kun dette kan med
fuld ret kaldes **Det Tredie Testamente**. Denne tekst skal
selvfølgelig bevares uberørt af ”jordmenneskehænder”.
Ellers er det ikke længere ”den rene vare”.

Tilføjelser, udvidelser og ændringer

Der kommer dog hele tiden nye udgivelser fra Martinus
Institut under titlen ”Det Tredie Testamente”. Man kunne
derfor spørge: Hvornår hører eventuelle nye tilføjelser,
udvidelser og ændringer op? Hvornår er Det Tredie Te-
stamente perfekt og en færdigskabt helhed?

Det er selvfølgelig forkert at ændre noget som helst i
selve Det Tredie Testamente, som Martinus udgav og
som er ”den ægte vare”. Det gælder især de ”betydelige
ændringer, som f.eks. modernisering af de udtryk, som

Martinus brugte. Men det gælder også selv ”ubetydelige
ændringer” som f.eks. at ændre:

Titlens stavemåde

Sidetallene i de 7 bind

Nummereringen af de 7 bind fra romertal til ”arabertal”

Indsættelse af stykoverskrifter

Nummerering af afsnit

Det er selvfølgelig forkert at bruge Martinus’ efterladte
skrifter på den måde og ophøje dem til at høre med i Det
Tredie Testamente.

Hvis man vil tillade sig at gøre dette, kan det kun forsva-
res, hvis man samtidig gør opmærksom på, at dette er en
revideret og bearbejdet udgave af Det Tredie Testamente
eller af Martinus’ efterladte skrifter, og at det er gjort af
hr/fru NN. Det er også vigtigt, at alle ændringer er vist i
fodnoter eller omtalt og forklaret, så man kan se, hvad der
er Martinus oprindelige tekst, og hvad der er et ”jordmen-
neskes” egne forklaringer og fortolkninger.

Ellers er det ikke længere ”den ægte vare” og hører ikke
med til Det Tredie Testamente.

Dette er Gerards forslag til, hvordan teksten på omsla-
get på de sidste to udgivelser fra Institutet **burde** se
ud, dvs der skal ikke stå at Martinus er forfatteren og ej
heller, at det hører til Det Tredie Testamente. Det hand-
ler om bogen ”Den intellektualiserede kristendom” og
Symbolbog 5.

Rådet

for

Martinus Institut

Bearbejdelse af efterladte ufuldendte manuskripter
forfattet af Martinus med titlen:

Den Intellektualiserede Kristendom

Og hvad angår **symbolbog 5:**

Rådet

for

Martinus Institut

Bearbejdelse af efterladte Lydfiler og **ufærdige** forkla-
ringer af Martinus til symboler nr. 45 -77

Det skulle ikke være så svært at skifte omslagene ud!!

Oversættelse af Det Tredie Testamente

Ejnar Hjorth

På nettet kan man finde en afhandling, på 70 sider, som Mary McGovern har lavet i forbindelse med et studium på Københavns Universitet om oversættelsesproblemer. Der er skrevet to afhandlinger om dette: "At oversætte Martinus".

Jeg læste med stor interesse Marys redegørelse og fandt mange gode råd og forklaringer på de problemer der opstår, når Martinus' analyser skal oversættes fra den danske tekst. Dem kendte jeg så godt selv, fordi jeg i 10 år var med til at udgive KOSMOS på esperanto.

Desuden har Mary, som musiker, gjort en meget interessant iagttagelse ved en særlig egenskab ved Det Tredie Testamente. – Herom senere.

Oversættelsesproblemer

Ib Schleicher, der var eksperten med hensyn til esperanto. Han havde oversat mange af Martinus' bøger, bl.a. LIVETS BOG I, Logik og flere af de små bøger. Han læste korrektur og kontrollerede oversættelsernes korrekthed ved hvert KOSMOS-nummer på esperanto.

Ib Schleicher drøftede oversættelsesproblemer med Martinus, og han fik lov til at begrænse brugen af indskudte sætninger, så sammenhængen blev tydeligere og passede bedre til esperantos stil. Det kan ses allerede i stk. 1. i LIVETS BOG – Som på "gammel" dansk lyder:

Livets oplevelse

"1. Ethvert levende Væsen, der kommer til Verden, ligeegyldigt hvad enten det hører ind under det Væsenssamfund, vi kalder "Den jordiske Menneskehed", eller det hører ind under de Former for Liv, der ytrer sig gennem det, vi er vant til at opfatte som "Dyr", "Planter" og "Mineralier", er alle uden Undtagelse Genstand for Livets Oplevelse."

Her er samme tekst oversat til esperanto af Ib Schleicher:

"La travivado de la vivo

1. Ĉiu viva estulo, kiu venas en la moden, troviĝas en la travivado de la vivo. Tiel estas senescpte por ĉuij estuloj, egale ĉu ili apartenas al tiu socio, kiun ni nomas "la tera homaro", aŭ ĉu ili apartenas al tiuj formoj de vivo, kiujn ni kutime vidas kiel bestod "plantojn" kaj "mineralojn"."

Som man sikkert har bemærket, er den første sætning

ført sammen med den sidste på esperanto, og det lange indskudte led kommer til sidst. Det har ikke ændret noget ved betydningen, men for mange af os, der ikke kan rumme så lange indskudte sætninger, kan det være en lettelse, og flere har oplevet, at det er nemmere at læse Martinus på esperanto end på dansk!!

En egenskab ved esperanto er, at man kan udtrykke sig klart og ofte kort. Esperanto er verdens mest fleksible sprog. Det har en regelmæssig grammatik, og er et meget præcist sprog.

I dette stykke 1 i LIVETS BOG, mødte Ib også det første oversættelsesproblem. Det var ordet "oplevelse".

Da begrebet "livets oplevelse" jo er et af hovedtemaerne i LIVETS BOG, er det vigtigt at oversætte det korrekt. Det danske ord for oplevelse er faktisk vanskeligt at oversætte til andre sprog.

Hvad hedder oplevelse på engelsk? Experience?, Hvad hedder erfaring på engelsk? Experience? Hvad hedder mon Martinus-udtrykket: erfaringsoplevelser? Experience-experiences? ??

På esperanto kan oplevelse gengives med både sperto og travivado. Der er naturligvis en nuanceforskel. Ib valgte travivado, men følte at det var nødvendigt med en fodnote, der henviser til esperantos største ordbog, Plena Ilustrita Vortaro, hvor begge ord er forklaret.

For at skabe så ensartede esperanto-oversættelser som muligt af Martinus' analyser, lavede Ib, sammen med flere andre esperantokyndige, en ordbog med mange eksempler på danske Martinus-ord. Der vises, hvor de forekommer i Martinus' tekst og der gives eksempler på, hvordan de kan oversættes. Formålet med ordbogen er, at alle fremtidige oversættere principielt skal oversætte samme ord ens i hele værket. Det er dog ikke altid muligt. Sprog er jo ikke matematik, men et levende medie. Så

oversættelsesproblemer er der nok af.

Esperanto vil blive bro- og grundsproget for mange fremtidige oversættelser til nationalsprog.

Ved et møde drøftede man det kommende internationale verdensrige, hvor der ville være kun eet sprog og at med tiden ville alle nationalsprog uddø og forsvinde på naturlig vis. – Så var der pludselig en af tilhørerne som bekymret stillede spørgsmålet: ”Hvad vil der så ske med det danske sprog?” – En dame rakte med stor iver hånden op og sagde: ”Det spørgsmål kan jeg godt svare på, for jeg har spurgt Martinus om det!” – Og han havde prompte svaret: ”Dansk er det sidste nationalsprog i Verden, som vil forsvinde!” Hun spurgte så: ”Hvorfor det?” – Martinus svarede: ”Dansk vil, som det sidste nationalsprog i Verden, forsvinde, fordi menneskene i fremtiden vil gå tilbage og læse mit værk på originalsproget”

Mange vil altså i fremtiden lære sig, Det Tredie Testaments grundprog, dansk. ”Gammel” dansk vil blive studeret lige så grundigt, som man i dag lærer sig hebræisk, aramæisk, græsk og latin for at kunne læse de ældste udgaver af Bibelen og den klassiske græske og romerske litteratur på de originale sprog.

Kunsten af oversætte

Mary McGovern er fra Skotland, men har lært sig dansk, for at kunne studere Det Tredie Testamente på originalsproget. Hun er uddannet violinpædagog og lærer i Alexanderteknik. Hun har oversat en stor del af Martinus’ værk til engelsk og var i 20 år redaktør for den engelske udgave af tidsskriftet Kosmos, der udgives af Martinus Institut i København. Hun har været medlem af undervisningsudvalget på Martinus Institut siden 1991 og er aktiv i Instituttets oversættergruppe. I 2013 indtrådte hun i rådsarbejdet for Martinus Institut.

For tiden udgives Martinus’ værker på dansk samt 19 andre sprog.

Kunsten at oversætte og overvejelserne deraf har udviklet sig til en universitetsdisciplin, en videnskab. Mary McGovern har studeret denne videnskab på Københavns Universitet og i denne sammenhæng forfattet to afhandlinger om at oversætte Martinus. Hun skriver: ”Hvad kendetegner en god oversættelse? ... Hvilke specifikke problemer gør sig gældende for arbejdet med at oversætte Martinus’ værk?”

Her følger nogle citater fra Mary McGovern’s afhandlinger ved Københavns Universitet:

Om at oversætte Martinus

”Martinus var bevidst om, at han ikke kun skrev for danskere; hans værker var fra begyndelsen bestemt for at skulle oversættes til så mange sprog som vel muligt. Hvor en bibeloversætter kan være tilfreds, hvis læseren bliver troende og omvendes, kan oversætteren af Martinus være tilfreds, hvis oversættelsen lever op til Martinus’ intention:

”Livets Bog ... vil derimod ... kun have til opgave at lede Sandhedssøgeren til Forstaaelsen af den daglige Oplevelse af Livet ... som identisk med en, for ham selv særligt tilpasset, og af Forsynet udløst direkte Korrespondance, en Korrespondance, som det paagældende Individ, efterhaanden ... vil blive i Stand til at reflektere paa lige saa let, som det nu er i Stand til at reflektere paa et med sig jævnbyrdigt Medvæsens Korrespondance.” (Martinus Livets Bog 1, 1932: 14–15).

En af opgaverne for oversættere af Martinus’ værker er at finde ud af, hvilken ”mellemliggende grad”, der giver den rigtigste balance mellem trofasthed mod Martinus’ original og kravene til målsproget og dets kultur. ”Mellem de to oversættelsespoler (dvs. mellem streng formel ækvivalens og fuld dynamisk ækvivalens) er der et antal mellemliggende grader, som repræsenterer forskellige acceptable normer for litterær oversættelse.” (Nida 1964:160).

Her er det vigtigt, at oversætterens intention er den samme som forfatterens. ... uden at miste kontakten med læsekredsen... Med mange formelle justeringer og påtvungne valg mellem ”klodsethed og tab af information”, hvor Martinus klart ville foretrække klodsethed, ... (Pedersen 1988:17)

Et klassisk kunstværk
LIVETS BOGs drama

Det er begyndelsen til Skæbnesymfonien af Beethoven., der ses her!

Man kunne sammenligne strukturen af Livets Bog med den ”dramatiske kurve” i mange film og skuespil eller med sonateformen, en dramatisk musikform, der består af en udvidet tredelt

form, hvis tre led (eksposition, udvikling (modulation) og rekapitulation (reprise)) efterfulgt af en coda er karakteristiske for første sats i sonater, symfonier, koncerter m.v. fra den senklassiske og tidlige romantiske æra til det tyvende århundrede.

Ligesom musikformen begynder den med at præsentere et tema. Jeg forestiller mig, at hovedtemaet i Livets Bog er selve livets oplevelse. Det første afsnit af Livets Bog begynder således:

Livets Oplevelse

1. Ethvert levende Væsen, der kommer til Verden, ligegyldigt hvad enten det hører ind under det Væsenssamfund, vi kalder "Den jordiske Menneskehed", eller det hører ind under de Former for Liv, der ytrer sig igennem det, vi er vant til at opfatte som "Dyr", "Planter" og "Mineraler", er alle uden Undtagelse Genstand for Livets Oplevelse. (Livets Bog 1 1932, 5)."

(Det lyder sådan i Marys oversættelse til engelsk:

"Experience of life

1. Every living being that comes into the world, regardless of whether it belongs to the community of beings we call "terrestrial mankind" or whether it belongs to those forms of life which manifest themselves through what we are accustomed to recognize as "animals", "plants" and "minerals", is, without exception, subject to the experience of life.")

"Han fortsætter i afsnit 2 med at udtale, at livet er et resultat af:

"en Vekselvirkning mellem to Former for Energi, nemlig den fra Universet i Form af vore Omgivelser, og den fra vort eget Indre i Form af vor Manifestation udstraalende Energi ..." (Livets Bog 1, 1932, 5).

Hermed er værkets hovedtema præsenteret og udviklingen af det påbegyndt på den første side af dette meget store værk.

I sit "Die Kunst der Fuge" (en ikke-dramatisk form) lykkedes det Bach at skabe et 75 minutter langt værk ud fra et meget enkelt tema. Også for Martinus lykkes det at skabe et stort 2927 sider langt (dramatisk) værk baseret på den enkle iagttagelse, at vi alle oplever livet.

Fortalen og indledningen (Livets Bog I, kapitel 1–6) kan sammenlignes med et musikstykkets eksposition, den første af dets tre dele, selve Livets Bog svarer til udviklingsdelen, medens Livets Bog VII svarer til rekapitulationsdelen, og efterskriftet fungerer som coda." Her slutter de korte uddrag af Marys afhandling. Jeg kan varmt anbefale at læse det hele fra nettet. Søg på Google: mary mcgovern oversættelse.

Det Tredie Testamente vil blive oversat til alverdens sprog. Det er et helstøbt kunstværk, som først engang i fremtiden vil blive fuldt forstået og værdsat og da vil det blive "til glæde og velsignelse for alle levende væsener".

Om at acceptere sin karma

v/Ole S. Larsen

Et dilemma Martinus-kosmologer og andre spirituelle søkende mennesker med tung lidelse-bakgrunn bak seg ofte føler på, er hvor langt er det mulig å akseptere sin karma, skjebne, uten å føle oppgitthet, sinne, bitterhet, frustrasjon?

En problem-stilling man ikke kan neglisjere; den må tas på høyeste alvor.

At det handler om vekst og utvikling, som det heter på «fag-språket», og det er noe vesentlig man skal lære av disse ublide omstendigheter (både ut i fra et ettlivs og flerlivs-perspektiv!), er selvsagt ganske opplagt – men hvor langt skal man strekke seg for å tilgi sine «karma-bødler», «syndere» med mer, uten å miste selvrespekt, verdighet, integritet?

For å ta problem-stillingen til mitt eget liv, kjenner jeg på mye sorg i dag over vanskelig karma jeg har blitt utsatt for på forskjellige tidspunkter i livet.

Sorg over muligheter som har gått tapt; sorg over det ene og det andre.

Jeg ble egentlig født inn i et sorg-liv.

En rød tråd som går igjen i denne uheldige karma, er gale valg og beslutninger som er blitt tatt.

Alt kunne blitt annerledes og mye bedre i livet, hvis det hadde blitt foretatt et annet valg på den tiden.

At jeg for eksempel hadde fått lov av min til tider overkjørende far å spille trommer i musikk-korpset, som jeg så inderlig ønsket, og ikke det teite blåse-instrumentet som han ville jeg skulle spille.

Jeg kunne endt opp som et talent i musikk, og kanskje fått et levebrød av det!

At jeg heller hadde byttet skole, til en Rudolf Steiner-skole, etter 8. klassen.

At jeg kunne fått to års hvile fra all skole og lekser etter 9. klassen, og heller tatt gymnas, artium som cirka 20-åring. Her presset også far på at det kun skulle være ett års pause.

Det er flere jeg kan rette anklager i mot – men de to som peker seg spesielt ut som de store «karma-bødler» i mitt liv, er far og en psykiater.

De tok fra meg flere av mine beste år.

Far var som sagt i perioder styrende og overkjørende, og lot meg ikke få gjøre det jeg aller mest hadde lyst til å gjøre i oppveksten.

Og det var kun positive, oppbyggelige ting jeg ville drive med!

Psykiateren, som far idiotisk, feilaktig hadde brakt inn, proppet meg full med medisin, som tilslutt gjorde meg så dårlig, satt ut av spill, at jeg faktisk endte ett halvt år på psykiatrisk sykehus i 1982.

Hadde aldri havnet bort i psykiatrien dengang, hadde det ikke vært for den sinnsyke psykiateren!

Fra jeg var 21-22 år gammel til jeg ble 26, fungerte jeg ikke i verken arbeidsliv eller skole, på grunn av ettervirkninger av giftig, skadelig nevroleptika jeg måtte ta i 81 og 82.

Mens andre venner og jevnaldrende tok utdanning eller var i jobb, var jeg i disse viktige, sentrale årene av mitt liv, satt helt på sidelinjen.

Var sykemeldt, og gikk på medisinsk attføring.

Må innrømme jeg ikke ser på med så blide øyne på de to i dag.

Har et til dels ambivalent forhold til far, og psykiateren drev altså med idiotskap!

Utad virket far å være verdens snilleste og mest vellykkede mann, men dessverre kunne jeg innimellom erfare en annen side ved han på hjemmebane.

``Du er så liten, du – så du har ikke noe du skulle ha sagt!``, var noe han ganske hyppig meddelte meg i barndommen og oppveksten.

Da jeg ikke fikk tatt disse riktige, viktige beslutninger i ung alder jeg nevnte innledningsvis – som altså far må ta mye av skylden for – havnet jeg også utenfor i 16-årsalderen.

Var i et halvdårlig oppvekstmiljø, med utbredt mobbing i skolen og fotball-klubben jeg spilte i, og fikk angst og psykiske problemer på grunn av det like etter 9. klassen.

Maktet ikke å begynne rett på gymnaset som var planen, men måtte utsette det ett år. (Og den ettårs-pausen skulle som sagt vart minst to år!)

Far kom nok fra en litt annen bakgrunn enn meg. Han trodde blant annet kun på det biologiske verdensbildet. At det fantes noe «åndelig dimensjon», ville han ikke høre snakk om!

Det bidro nok til noen av ulikhetene, «clash`ene» våres.

Kjenner på noen ganger, selv i dag, hvordan raseriet koker i meg over hva de to gjorde i mot meg, og får lyst til å sparke hull i veggen.

Plager meg også litt ekstra, når jeg tenker tilbake på det, at da jeg var i de yngre år, og følte jeg hadde noe bra på gang, kom det alltid før eller senere tilslutt, en klam jern-neve og hindret meg i siste liten.

Det er så mange forsømte ting jeg kunne tenke meg å ta igjen i dag.

Hvor langt skal man gå for å prøve å orke å tilgi?

Hvor langt skal man akseptere og godta urett begått mot en selv?

Jeg har for eksempel ikke klart å tilgi psykiateren.

For få år siden ringte jeg han til og med opp privat, og skjelte han ut etter noter.

Jeg vet jeg karmisk sett en gang må greie å tilgi han, men klarer det ikke ennå.

Er det lov til å bli bitter, forbannet og frustrert?

Martinus tilrår i alt og ett, har jeg forstått han rett, ubetinget tilgivelse – men der er ikke alle vi mennesker ennå. Uten at vi skal føle dårlig samvittighet av den grunn.

Skal man stole på Martinus og karma/skjebne-lovene, er alt som inntreffer deg av hendelser, tildragelser ment å skje. Det er en hårfin presisjon på det.

Å bli bitter over sin egen karma, er selvsagt ingen løsning. Det hemmer din utvikling, og man kommer ikke videre i livet.

Så må jeg også formidle en innrømmelse og refleksjon: Når jeg ser meg rundt, så har jeg jevnaldrende venner som har opplevd langt verre ting i livet enn meg. Med enda verre karma, skjebne.

Hvordan ville det vært for meg og opplevd det de har vært i gjennom?

Må prise meg lykkelig over å ha sluppet det.

Noen har for eksempel hatt voldelige psykopat-fedre, og selvsagt blitt ødelagt av ondskapen; blitt arbeidsuføre i ung alder.

Eller de som har vært i den kritiske alderen, som jeg kaller det; mellom 50 og 55 år, og som nylig og ganske nylig har vandret over til andre siden (altså diskarnert) på grunn av diabetes, kreft, livstrøtthet/livsfrustrasjon.

Er ikke det en langt tøffere skjebne, karma enn den jeg så langt har hatt?

Der er jo ikke jeg ennå.

Jeg er i samme aldersgruppen; i begynnelsen av 50-årene, og utad tror jeg virker ganske oppegående, sterk. Jeg er i bra fysisk form, lever sunt, og reiser for eksempel flere ganger i året over halve Europa.

Læring fra tung karma, skjebne er selvsagt viktig. For alle individer.

Kan i dag klart se at de «fellene» jeg gikk i dengang, som forårsaket lidelses-karma, greier jeg fint å unngå i dag.

Det er altså noe vesentlig jeg har blitt undervist; og derved kommet meg videre i livet.

Når man er ung og vokser opp, er man naturlig nok ikke alltid klar over hvordan lovene virker og fungerer.

Slik er det vel for de fleste.

I dag må jeg si at det hjelper å knytte en indre bønn til problematikken. Be om hjelp til å forstå hvorfor ting har blitt som de har blitt. Be om hjelp til å holde ut, godta og akseptere det.

Far møtte også sin karma. Det var ikke bare mot meg han var slik. Han døde brått 61 år gammel av hjerteinfarkt i 1995, etter flere år i forveien med tung diabetes.

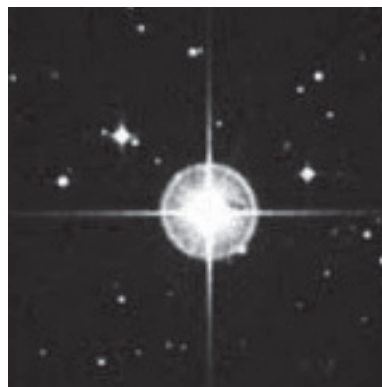
Det var noe vesentlig han skulle lære ved det å overkjøre mennesker.

Må likevel komme med et hjertesukk:

Noen ganger i dag kan jeg ikke la være å tenke at jeg så gjerne skulle levd dette livet om igjen fra jeg var ti år.

Tatt riktige valg, og gjort det jeg aller mest hadde lyst til å gjøre, uten at noen hindret meg.

Fremover blir det bra. Neste gang er jeg klogere. Fremtiden er en lysende stjerne.

Den evige udvikling

Af Helmer Fogedgaard

I Okkultisten 1945 havde Fogedgaard en artikel med denne overskrift. Følgende er uddrag herfra. Han havde polemiseret lidt mod Martinus, fordi han ikke mente, det var logisk, at vi i absolut forstand var i evig udvikling. Han fik imidlertid lejlighed til personligt at drøfte det med Martinus og blev klogere. Her er så, hvad han skrev:

Der er ganske vist ingen brist i min logik, men – som det desværre så ofte sker – var udgangspunktet forkert. Sagen er nemlig den, at problemerne kan betragtes fra to forskellige synsvinkler: den kosmiske og den ”lokale” (dvs den timeligt-sanselige verden). Når man sammenblander disse to betragtnings-metoder, kommer man på vildspor. Måske ville denne sammenblanding have været lettere at undgå, hvis Martinus i sine forskellige analyser nærmere præciserede, hvilke synsvinkler han anvendte i det givne øjeblik.

Lad det derfor straks være sagt, at min påstand om, at der ingen evig udvikling eksisterer, er korrekt, når man ser kosmisk på det. Der er blot den hage ved sagen, at dette er *Guds udsigtspunkt*, og det får aldrig nogensinde hverken praktisk eller teoretisk interesse for os. Som *dele* af helheden vil vi ingensinde kunne blive til Alt. DEN STORE ENE er i al evighed fuldstændig suveræn. Mit forkerte udgangspunkt bestod således i, at jeg tankemæssigt anvendte en synsvinkel, som aldrig nogensinde bliver aktuel for de fremtoninger, vi kalder de levende væsener. Vi er i al evighed bundet til det timelige, det sanselige – illusionerne!

Det vil ikke være vanskeligt at se, at det nødvendigvis må være sådan. En detalje kan aldrig blive lig med helheden. Gud er det absolutte, det virkelige, som ikke har andre væsener at korrespondere med udadtil i universet. Derfor rummer Gud hele uendeligheden. De enkelte individer er derimod kun celler i det uendelige mikrokosmos, og de oplever livet ved at korrespondere indbyrdes. Det er det, vi kalder sansning. Men sansning er kun *reaktioner* mellem de levende væseners energiformer. Og da en reaktion er en *difference* mellem to tings manifestationer, *men ikke tingen selv*, bliver resultatet, hvad vi kalder en illusion.

Vi lever i illusionernes verden, som danner kontrasten til Guds absolutte verden. Det er formodentlig denne kontrast mellem virkelighed og illusion, der danner grundlaget for Guds oplevelse af tilværelsen. Kontrast er

jo grundlaget for al sansning og manifestation. Striden mellem det monistiske og dualistiske livssyn finder også sin løsning her. Monismen, der opfatter alt i verden som værende af samme natur, har ret, når den mener Gud, idet den ser kosmisk på det. Men dualismen, der erkender tilværelsens dobbelthed (ånd og materie, lys og mørke osv), har også ret, idet den ser tingene fra vor verden.

Nu skal man ikke – sådan som jeg i sin tid gjorde – forsøge at løbe fra denne illusionernes verden i håb om at finde en mere objektiv tilværelse. Det er som allerede nævnt umuligt, og det er jo også kun fra Guds stade, at vore oplevelser er illusioner. For os selv er de skam realistiske nok. Vi kan jo blot prøve på at tænke på vore glæder og sorger. Det timelige og sanselige, som vi er bundet til, kan vist ikke ønskes at opfattes mere virkeligt, end det allerede er tilfældet.

Det argument for den evige udvikling, som i al sin korthed slog mig mest i samtalen med Martinus, var dette, at *hvad der er sket kan ikke være usket*. Med andre ord: vor evige tilværelse bringer stadig noget nyt til vor bevidsthed. Vi oplever hvert eneste minut nye tanker og situationer, som efterlader sig en virkning, der ikke kan blive til intet.

Udviklingen viser sig således som *bevidsthedsforøgelse*, og det er i virkeligheden dette, der sker fra den ene spiral til den anden. Indviklingen kan således ikke være helt så omfattende som udviklingen, og Martinus hævdede også, at vor nuværende fremtræden er et resultat af virkninger gennem mange spiralkredsløb tilbage i tiden.

ÆNDRINGERNES ELEMENTÆRE LOGIK

v/Jan Schmidt

I Livets Bog bind 6 står der i stk. 2037 ordet «Mineralerne». Senere i samme bind 6, stk. 2252 bruger Martinus ordet «Mineralierne». Dette fremgår bl.a. af manuskriptet samt af 1. udgaverne. Men i den oversatte nudanske udgave er begge ord blevet til det samme ord: «mineralerne».

Er der en indholdsmæssig forskel eller ikke? Faktum er, at der i den nudanske oversættelse dermed er en sproglig nuance-reduktion.

Når ikke noget er tilfældigt, og Martinus havde kosmisk bevidsthed, så er der måske også en grund til, at han brugte begge ord i stedet for kun det ene. Hvis der IKKE er en grund til det, kan man spørge, hvorfor han så ikke nøjedes med at bruge det ene?

Usikkerheden og dermed tvivlen bør mane til forsigtighed og ærlig oprigtighed: Den ændrede oversatte nudanske udgave kan aldrig være andet end netop det: en oversættelse med risiko for ændring i indholdet.

At kalde den andet end en oversættelse er falsk varebetegnelse. At påstå at falsk varebetegnelse er den implicitte mening i formålsparagraffen er ikke bare uærligt. Det er også tåbeligt. Og at påstå at indholdet ikke er ændret i en oversat udgave, kan allerhøjest blive et håb eller en tro, men ikke en sikker viden. Især når vi ikke kender indholdet, og Martinus eksplicit har understreget dette faktum!

Men hvorfor så ikke holde sig til ærlighedens sikre vej?! - i stedet for billedligt talt at køre over for rødt med den løse påstand, at der jo alligevel ikke kommer nogen andre trafikanter fra den anden side - fordi man ikke kan se nogen. Måske kommer der ingen andre. Men det kan også være, der er noget, man har overset.

At kalde de ændrede, oversatte nudanske udgaver for uændrede originaler, er som at køre over for rødt i trafikken og sige, at der var grønt, og at der i øvrigt ingen

anden trafik var. Det er hverken hæderligt, sikkert, ærligt eller videnskabeligt.

At arbejde for Martinus' sag kan kun ske der, hvor man arbejder hæderligt, sikkert, ærligt og videnskabeligt.

Vil man lave de nudanske oversættelser, så må man i sandhedens ånd - ærligt og redeligt stå ved, at det netop kun er oversættelser - dvs ændringer af originalen - med risiko for fejl og ændringer både i form og i indhold. De ændrede/oversatte versioner kan logisk aldrig nogensinde være eller blive de uændrede originaler, som de forelægger fra Martinus' hånd. Hvis man betjener sig af denne hæderlighed, ser man også hvorfor, at en oversættelse aldrig kan erstatte den uændrede original, nemlig af den simple logiske grund at den netop altid vil have den fejl-risiko, som den uændrede ikke har.

Så selvom Martinus end ikke havde nævnt det eksplicit i sin formålsparagraf, så måtte enhver person med sin logiske sans i behold konstatere, at det naturligvis er den implicitte mening, at værket udover at blive udgivet i oversat form også skal udgives uændret. Og skulle man alligevel være det mindste i tvivl, ja, så kan man bare læse, hvad der står i formålsparagraffen, så behøver man dybest set ikke engang at tænke selv.. Det kræver tilsidesættelse af elementær logik - og dermed en stor autoritetstro - at mene, at oversættelser og dermed ændringer af et værk kan sikre indholdet bedre end at udgive værket helt uden ændringer.

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Forudsigelser

Martinus mente en gang, at der kort efter årtusindskiftet ville komme en 3. verdenskrig, men senere ændrede han det til, at der snarere ville være tale om en del mindre krige flere steder samtidig. Ifølge FN har der ikke siden 2. verdenskrig været så mange konflikter i verden som just nu. Det gælder i Afrika men især i mellemøsten.

Der er andre ”profeter”, som for mange år siden har forudsagt en 3. verdenskrig, hvad vi har kunnet læse om i Inge Stoltenbergs lille bog ”Vor verdens fremtid”. Men noget må have ændret sig, for de talte mest om krige i Europa, og her det indtil videre kun Ukraine, der er ramt. De talte om russiske soldater ind gennem Europa, og en jomfru Fanny sagde, der ville komme russere på flugt op gennem Jylland. Det virker højst usandsynligt i dag, men vi skal nok få en del russiske homoseksuelle som flygtninge fra brutal undertrykkelse, truet af ikke bare ”pøbelen” men både af stat og kirke.

Alle de i bogen nævnte seere forudsiger en ”dommedag” med 3 dages totalt mørke, hvor det er farligt at gå udenfor en dør pga sygdomsfremkaldende stoffer i luften. Men måske byggede de på det, Jesus citeres for i Matthæus evangeliet kap. 24:

”Thi folk skal rejse sig mod folk, og rige mod rige, og der skal være hungersnød og jordskælv både her og der. Men alt dette er kun veernes begyndelse .. Og fordi lovløsheden tager overhånd, vil kærligheden blive kold hos de fleste. ... Straks efter trængslen i de dage skal solen

formørkes og månen ikke skinne, og stjernerne skal falde ned fra himmelen, og himmelens kræfter rystes.”

Også en gammel tibetansk profeti nævnes. Der står bl.a.: ”Midt i en verdensbrand bliver der i den åndelige verden forberedt en stor forandring på jorden. Gennem en kosmisk udrensning vil alt, hvad der er ondt, blive fjernet fra jordens overflade, og de mennesker, der bliver tilbage, vil nu være i stand til at opbygge den nye jord som et fredens rige.”

Vi ved det godt – ”dommedagen” er stadig i fuld gang. Der er megen lidelse rundt om os, så der er rigelig mulighed for at optjene lidt ”næstekærligheds-karma” ved at hjælpe, hvor vi kan.

Det syge pengesystem

Et hastigt voksende europæisk netværk, der kalder sig ”Gode penge”, har set dagens lys. Det er en forening af folk, der kræver en pengereform, som skal skabe demokratisk kontrol med pengeskabelsen og dermed fratage de private banker deres absurde måde at skabe penge på ved udlån dvs ved at øge gælden. Der er nu folk i 17 lande med i bevægelsen, fra England til Tyrkiet, og også Danmark. Der er mange økonomer iblandt. De bruger at citere eksformanden for Bank of England for at sige: ”Af alle de mange måder at organisere banker på er den værste den, vi har i dag.”

En gang var det nationalbanker, der styrede et lands pengemængde,

men i dag skabes penge virtuelt af private banker med profit for øje. I England f.eks. er 97% af landets penge skabt på den måde, dvs "ud af den blå luft", uden sammenhæng med produktion og arbejde. Derfor kan det ikke undgås, at der snart igen kommer en økonomisk krise, større end nogensinde, for reformaktivisterne er endnu ikke mange nok til at ændre den grådige finansverden.

Et globalt økonomisk kollaps er også en slags 3. verdenskrig, for det vil skabe umådelig megen nød og elendighed for folk flest. Men det er dog et håbets tegn, at der er ved at opstå et netværk af fornuftige og kritiske mennesker, der ved at samarbejde på tværs af landegrænser måske ender med at skabe et alternativt pengesystem. Se mere på www.godepenge.dk

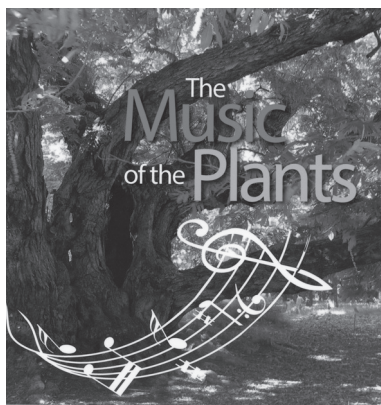
Planternes musik

Alt i universet er energivibrationer, og alt udveksler energi med alt, uanset vi ikke kan sanse det. Vi fornemmer dog vist alle naturens harmoniske svingninger, når vi går en tur i skoven. Når vi siger om nogen, at hun har "grønne fingre", fordi hun får planter til at gro særlig godt, er det ikke så meget fingrene som det er den udstråling af kærlig energi, der udgår fra hendes aura, der er det udslaggivende.

At planter har en form for intelligens, satte en gruppe forskere i det alternative samfund Damanhur i Italien sig til at påvise. De fandt at planter ikke bare kommunikerer kemisk, men også med energifrekvenser, vi kan kalde musik, om end

mennesker ikke normalt kan høre det. De reagerer på lyde, f.eks. fra insekter, og kan advare hinanden. De reagerer forskelligt på harmoniske hhv disharmoniske lyde. Harmonisk musik får dem ikke bare til at gro bedre, de "danser" ligefrem med deres blade.

Vi ved, at planter udsender vibrationer i form af duft, men også i form af musik, som ved forstærkning kan omsættes til noget for mennesker hørligt. Der er flere, som i de senere år har ment at kunne påvise, at planter reagerer på menneskers følelser. At planter kan kommunikere indbyrdes, åbenbart ved en slags telepati, dvs i bølgelængder vi plejer at kalde "den åndelige verden", tror jeg mange jordbrugere før i tiden vidste, således at de undgik at dyrke planter side om side, som ikke kunne lide hinanden.

Det er en interessant lille bog om planternes musik, som Damanhurs forskere har udgivet. Den viser, at planter har mange flere evner, end folk flest tror. Men som Martinus siger, så er planternes instinkter jo også rester af intuitionsenergi fra deres tidligere spiralkredsløb.

Kødspisningens konsekvenser.

De forfærdelige livsvilkår, som danske grise bydes, skaber nu en fare for en stor del af befolkningen. De resistente MRSA bakterier, som landmændene har frembragt ved deres overforbrug af antibiotika,

breder sig nu hastigt og er udenfor kontrol. Bare i juli måned blev ca 600 nye tilfælde registreret, hvoraf mange må indlægges og holdes i isolation, da lægerne ikke har noget middel der kan hjælpe. Det er dyrt for samfundet.

Nu er der både i Sverige og i Norge begyndt en boykot-aktion af dansk svinekød, fordi vi har så dårlig dyrevelfærd. Og russerne vil ikke have de danske svin af andre årsager. Landmændene klager over, at det ikke rigtig kan betale sig at opfodre svin. Så må vi jo håbe, de snart holder op. Den svineavl er alt i alt en underskudsforretning for samfundet som helhed. Og som den foregår mest, giver den nationen Danmark en dårlig karma!

I øvrigt har det vist sig, at flere og flere svin er begyndt at opføre sig aggressivt på en måde, landmændene ikke har set før, og flere er begyndt at nægte at spise. Så der er åbenbart alligevel en grænse for, hvad selv et svin vil finde sig i! Hvis man fodrede grisene med sukkertang i stedet for importeret GMO-soya, ville man ikke have brug for al det antibiotika. Sukkertang kunne dyrkes i store mængder i havene omkring Danmark.

Nu har en ny bakteriesag fyldt medierne. Der var nogle rullepølser med bakterien Listeria, som mennesker ligefrem kunne dø af at spise. Og senest er salmonella-bakterien igen dukket op. Vi må konstatere, at det er mere ufarligt at være vegetar! Og det er måske dybest set netop det, der er budskabet. Intet er jo

tilfældigt. Måske har vor organisme ændret sig sådan, at immunforsvaret ikke mere er, hvad det har været.

Historisk set har mennesket altid været udsat for en masse bakterier, også de der trives i døde dyrekroppe, altså i kød, men det er jo ikke meningen, at vi fortsat skal bruge så meget af det dræbende princip i vor fordøjelse. Så snart et levende væsens sjæl/Jeg har forladt organismen, tager bakterier fat på at nedbryde den. Det gælder også dyr. De ellers så ufarlige tarmbakterier trænger straks ind i resten af kroppen, det er jo bl.a. på den måde patologer kan nøje afgøre, hvornår et menneske er død.

Folkesygdommen kræft

Ja nu kalder man kræft en folkesygdom, fordi den fortsat vokser. Regeringen har just fremsat en storstilet plan for, hvordan Danmark kan forbedre kræftsuges chancer for at leve længere, eller i hvert fald gøre det lige så godt som man gør det i Norge og Sverige.

Danske læger kan ikke forstå forskellen, for de bruger jo samme metoder som i de andre nordiske lande. Men mon ikke forskellen til dels skyldes, at danskere generelt drikker mere alkohol, de ryger mere

og ikke mindst – spiser mere kød. I enhver sygdom er der et budskab, og en dag vil vi bedre forstå det og lære noget om ”livets lov”. Under alle omstændigheder lærer man noget af at være syg. Og mange når endda så langt, at de kommer til forståelse for, at livet er evigt, den såkaldte død er kun midlertidig.

Forskellige opfattelser vedr. Israel

I USA kan man se jøder og palæstinensere demonstrere sammen imod Israel, for der er faktisk en del jøder, som mener, man ikke burde have oprettet staten Israel, men have ventet til Messias kom. De mener, at når jøder har måttet leve i eksil, er det fordi det er Guds mening. Der bor i øvrigt lige så mange jøder i USA som i Israel!

Men selvfølgelig er det ikke tilfældigt, at så mange ”øje-for-øje-og-tand-for-tand”-jøder er havnet i mellemøsten. Vi tiltrækkes til og inkarnerer der, hvor vi er på bølgelængde med omgivelserne. Når konflikten mellem Israel og Palæstina aldrig synes at få en ende, er det nok, fordi de tænker ret ens. Hævnfølelser florerer alt for meget på begge sider.

Det er sørgeligt, at man aldrig har taget den Messias, der faktisk kom for 2000 år siden, alvorligt. Hans budskab om næstekærlighed og om ”at vende den anden kind til” har man slet ikke prøvet at forstå.

Danmark 1692

I en TV-udsendelse satte man fokus på udlændinges syn på danskerne, og herunder fortalte man om en bog, skrevet af en engelsk diplomat Robert Molesworth i 1692. Han fandt danskerne dovne, drikfældige og slaveagtige. Han har en meget fin beskrivelse af, hvordan folket

gav afkald på demokrati og fik indført enevælde.

Det var ham en gåde, hvordan man frivilligt kan give afkald på friheden og blive lydige undersåtter af en enkelt despot. Det kan kun skyldes, mener han, at opdragelsen er overladt til præsterne med deres ”ondartede læresætninger”. Slavementaliteten sniger sig ind, når præsterne opdrager de unge til blind lydighed mod autoriteterne. Man burde have overladt opdragelsen til filosoffer i stedet for præster, så havde de lært noget om sund fornuft, moral og retfærdighed.

For et ufrit samfund har det som en syg mand.

Som det ses, har han virkelig ikke meget til overs for præsterne, som han mener kun dyrker deres egne interesser. Man ser i denne bog, at oplysningstiden er begyndt – i England altså, men endnu ikke i Danmark.

Hvad lever længst?

Bladet Ill. Videnskab 9/2014 har en artikel om, hvilke kropsdele der lever længst efter at hjertet er holdt op med at slå. Hjernen dør efter 5-10 minutter, skriver de, men fortæller ikke noget om alle de tilfælde, vi kender fra beretninger om nær-døds-oplevelser, hvor hjertet har været i stå mange flere minutter, og hvor hjernen dog har fungeret udmærket bagefter.

Ører og fingre lever op til 6 timer og huden op til 12 timer efter hjertet er stoppet, beretter man. Nu handler deres interesse for emnet kun om, hvor længe man stadig kan transplantere kropsdele fra døde mennesker, så de ved ikke noget om, hvor længe mikroorganismene lever.

I det hele taget ved de jo ikke, hvad liv dybest set er, og da de tror bevidstheden sidder i hjernen, er døden for dem indtrådt, når de ikke mener at kunne måle aktivitet i hjernecellerne. Det er baggrunden for hjernedødkriteriet, hvor man kan udtage organer, mens hjertet stadig slår, evt. ved at holde det kunstigt i gang. De kender jo heller ikke hjertets centrale funktion.

Naturens medicin

Videnskaben er gået på opdagelse efter stoffer i naturen, der kan have lægende virkninger på mennesker. F. eks. Har man fundet ud af, at de giftige keglesnegle, som skaber sig de smukkeste og mest farvestrålende "huse", producerer nogle stoffer, som bl.a. har smertestillende virkning på mennesker, selv om de

på fisk virker nerverlammende. Deres sneglehuse har i over 100.000 år været brugt til smykker af folk i deres område, dvs tropiske og subtropiske egne, på grund af deres flotte farver og mønstre. Variationen er enorm, også sammensætningen af deres giftstof, så man må gang på gang forundres over naturens mangfoldighed.

Nu er man gået i gang med kemisk at fremstille disse "sneglegifte" til medicinsk brug. Også andre dyr har fået videnskabens interesse i at finde lægemidler i naturen, det gælder f.eks. skorpionen. Man kan læse mere på www.theconesnail.com

Tamera – et lys i mørket

Tamera er en skole og et eksperimenterende forskningssted for udfoldelsen af et realistisk utopia, dvs et sted hvor man vil udvikle en model for samarbejde mellem mennesker, dyr og naturen.

Projektet blev grundlagt i 1978 i Tyskland, men det flyttede i 1995 til det sydlige Portugal, hvor 170 mennesker nu lever og arbejder med økologisk jordbrug på et stort område. Udgangspunktet var erkendelsen af, at der ikke bliver fred på jorden, før kærligheden får bedre vilkår.

De er med i det globale netværk, der arbejder for et socialt, økologisk og etisk grundlag for en ny jord – Terra Nova. Hvert år afholder de et 10-dages internationalt sommeruniversitet. I år var det med emner som:

Hvordan kan penge dirigeres ind i aktiviteter for en ny model for fremtiden.

Hvordan kan vi bruge medierne og internettet til at sprede håb og information?

Hvordan kan vi være med til at heale verden med kærlighed?

Selv om verden ser lidt dystert ud lige nu, skabes der altså rundt om initiativer, der indebærer håb for fremtiden.

En konkurrence

TV- DR1 har noget, der hedder "Aftenshowet", som forsøger at formidle nyheder som underholdning. En aften (14/8) satte man to mænd, en psykolog og en clairvoyant, til at konkurrere om, hvem der var bedst til at aflæse en for dem helt ukendt testpersons personlighed og situation.

De var omtrent lige gode, men psykologen mente nu, at clairvoyance nærmest var noget "hokus-pokus", for selv brugte han bare almindelig intuition, sagde han. Men da han af sin modpart blev spurgt, hvad han troede intuition dybest set var, kunne han ikke svare.

Intuition adskiller sig i virkeligheden ikke ret meget fra clairvoyance, for begge dele handler om at have fornemmelse for energier på et åndeligt plan. Nogle er bare mere sensitive overfor disse dine vibrationer end andre.

USA er ikke demokratisk

To universitetsforskere i USA har udgivet en grundig seriøs rapport, der konkluderer, at USA efterhånden ikke længere kan kaldes demokratisk. Det er stort set kun den rigeste elite, der har nogen indflydelse på det, der bestemmes af Kongressen og Repræsentanternes Hus. Det er stort set udelukkende penge, der afgør, hvem der bliver valgt ind. Derfor er der så få, der overhovedet stemmer ved valgene.

Kun fordi Obama formåede at vække håb og begejstring, lykkedes det at skaffe de nødvendige penge, men da han alligevel ikke kunne indfri sine løfter, har folket flest atter tabt troen på det med demokrati. Kun 13% af USA's befolkning har nogen som helst tillid til centralmagten. Derimod ser de stadig en mulighed ved de lokale valg i byerne, hvor det af og til lykkes at få nogle progressive ændringer gennemført, hvis de ellers får valgt de rigtige.

Der er heller ikke megen retssikkerhed ved USA's retsvæsen. 10% af de dødsdømte og henrettede har senere vist sig at have været uskyldige, hvis det ellers passer, hvad Oliver Stone har fortalt i sine film om USA, som just har været sendt på DR2. Nu håber vi, at vor lille danske pædagog-praktikant bliver frikendt, men man ved aldrig, om der er nogen retfærdighed i USA. Den politimand der for nylig skød en uskyldig teenager i byen Ferguson, burde dømmes for mord, men det bliver han selvfølgelig ikke, for han er hvid og offeret er sort.

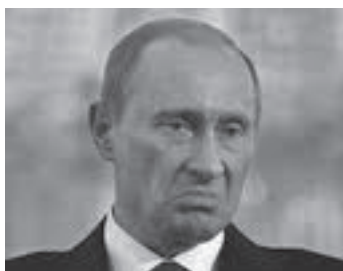
Politisk kagebagning

Lars Løkke, tidligere og formodentlig kommende statsminister, har svært ved at holde styr på, hvad der egne og andres penge. Da han sidst var en tur i mediemøllen, bedyrede hans tilhængere, at han var en dygtig politisk håndværker. Men hvad betyder det? Mon ikke det betyder, at han er god til det med taktikken og rævekagerne? Nogen mener, at det er noget med at være god til at manipulere smart nok.

Men da det var COP 15 i København, havde han da vist glemt sit "håndværk". Eller havde han bare nået over grænsen for sin kompetence? I den seneste meningsmåling om, hvilken politiker der er mest upopulær, lå han næsten helt i top. Men vi "får" ham nok alligevel næste gang.

Nabokonflikter

Det har vist sig, at nabokonflikter kan få meget alvorlige konsekvenser i form af sygdom og for tidlig død, viser en forskning på Ålborg Universitet. Når de negative tanker "løber løbsk", som forskerne udtrykte det, og naboen bliver til et massivt fjendebillede, da står ikke bare helbredet men endda dit liv i fare.

De konkluderer, at danskerne generelt er konfliktsky og derfor rigtig dårlige til at løse konflikter. Det koster samfundet dyrt. Men hvad med de massive fjendebilleder, Putin har skabt i hovederne på sin befolkning, måske vil det koste samfundet en hel del i sygdom og hospitalsophold?

De arabiske unge

Man har spurgt de arabiske unge, hvad de mener om vestlige værdier. 45-50% er tilhængere af moderne værdier, siger de, de bryder sig ikke om forældrenes traditionelle gammeldags værdier. Men de er dybt pessimistiske med hensyn til deres fremtid og til muligheden af at ændre noget.

De i undersøgelsen nævnte unge var nok ikke de der kalifat-tilhængere, der lige nu hærger Syrien og Irak.

Ny fødevarer sikkerhed?

På Mads Clausen Instituttet på Syddansk Universitet har man udviklet en mikrochip, der vil kunne forhindre madforgiftning ved at afsløre skadelige bakterier før varen kommer ud i butikkerne. De kalder den "lab-on-a-chip", fordi den i en lille chip indeholder nærmest et helt mini-laboratorie. Den er nem at bruge, mobil og billig. Der er en del ting, der går fremad! (Aktuel Naturvidenskab 2/2014)

Sundt/usundt

Jeg troede, jeg havde hørt forkert, da det i en radioudsendelse blev fortalt, at man godt må tilsætte usunde fødevarer vitaminer og mineraler og så reklamere med, at de er sunde. Ja også slik kan på den måde blive kaldt sundt! Det skulle være noget, EU har besluttet.

Det EU som har bestemt, at naturlige ganske ufarlige helsekostprodukter er forbudt!

De nødvendige bakterier

Mange læger mener, at overdreven brug af antibiotika har ført til at vi mangler bakterier, de rigtige, i kroppen. Det skulle være årsagen til sygdomme som allergi, diabetes, astma, mavesår og til fedme.

Nu har en læge påvist, at ved at spise æg af piskeorm fra svinemaver, forbedres immunforsvaret, og dermed dets evne til at bekæmpe mange af vor tids sygdomme.

Elektrostøj

Det har vist sig, at elektromagnetisk "støj" forstyrrer trækfuglene,

selv svag stråling kan sætte dem ud af kurs. Nok kan vi ikke blive enige om, hvad al den stråling gør ved mennesker, men at den gør noget ved trækfuglene står udenfor diskussion.

Biobrændsel

I de biogas-anlæg, som er i arbejde her i landet, har man brugt en del gylle fra grisestalde blandet godt op med halm. Men de siger, de mangler gylle – hvis det betyder færre grise, er det jo kun godt, men de foreslår, at man kan gå over til at bruge det græs, der klippes af rundt om i alle parcelhushaverne sommeren igennem.

Problemet er bare at få det samlet og transporteret til biogasanlæggene. Men det vil vel kunne løses, hvis det sparer os for en masse olieforbrug og CO2 udslip. Og hvad med at etablere mindre decentrale anlæg?

Det ville slet ikke være nær så surt at slå græs, hvis det var til gavn for klimaet, ja det blev ligefrem et meningsfuldt arbejde!

Jagten

Dorthe Pøhler har sendt bladet en analyse af den danske film "Jagten", her er et lille uddrag af den.

Hovedpersonen Lucas bliver "jaget vildt" som anklaget for at have foretaget et seksuelt overgreb på et barn. Han bliver frikendt, men den bliver ved at klæbe til ham.

Lucas er hobbyjæger og nedlægger således nogle af skovens dyr. Han har altså "tjent" sin karma som jaget. Formanden for byens fine jagtselskab er gudfar til Lucas' søn. Han bor på et slot omgivet af skoven, som kan tolkes som altet, som "gudfaderen" regerer over.

Jagtselskabets drukkilder foregår i slottets kælder, hvilket kan tolkes som underbevidstheden og mørket. Kun når kvinderne er med foregår festerne i overetagen, oppe i lyset. Kan måske ses som det dobbeltpolde i forhold til kælderen's eenpolet.

Lucas' søn gives et gevær, som er noget der er gået i arv i familien. Det kan ses som symbol på, hvordan det dræbende princip er arven fra dyreriget. Lucas er lige ved at blive skudt ved et tilsyneladende uheld, men det kan ses som en advarsel fra "karmas herre", som man ser stående i baggrunden med solen bagved.

Dorthe tolker filmen som helhed som en påmindelse om, at hvis vi bruger det dræbende princip som underholdning, kan det ende med lidelse.

Militæret er ikke tiltrækkende

Forsvaret er ret så bekymret, for yngre officerer forlader militæret i stort tal. Så generalerne klager og siger, militæret således ikke mere er funktionsdygtigt. Det er vi mange, der ikke vil græde over. Vi venter på den dag, hvor katten Garfields vits går i opfyldelse: "Krigen er aflyst, for ingen gider slås mere".

Underudviklet?

Den hvide mand sagde, og rynked' sin pande,
"Vi må hjælpe de underudviklede lande!"

Forundret iagttog den brune, den gule,
den sorte hin hvide og smilte en smule.

"Underudviklet?", spurgte den brune,
"har ikke dit kendskab til os en lakune?"

"I retning af men'skelighed", sagde den sorte,
"hvem er underudviklet – ja, undskyld jeg spurgte!"

Mon ikke vi alle har én ting til gode:
Hjælp til den underudviklede klode.
(trykt i Kosmos 10/1954)

Flygtninge digte

Amnesty har i anledning af deres kampagne mod tortur udgivet en samling flygtningedigte, sunget af Søs Fenger. Den hedder "Flygtningestemmer" og kan varmt anbefales. Det er godt nok snart længe siden, disse flygtninge kom til Danmark, men jeg bliver lidt glad indeni, fordi jeg tilhører et land, der tog imod disse flygtninge, og at vi var de første til at skabe et sted, hvor torturofre kunne få den rette hjælp.

Vitskøl Kloster.

Vitskøl kloster er grundlagt i 1158 som en gave fra kong Valdemar den Store. Der flyttede 22 cistenciensermunke ind, ankommet fra Varnhem kloster i Sverige. Siden kom flere til fra Esrum kloster. Munkene døbte stedet Vitscula eller "Vitae Scholae" – som betyder Livets Skole!

Hvad hører med til 3.testamente?

Hvad siger Martinus selv vedrørende spørgsmålet om, hvad i Martinus' værk, der hører med til Det Tredie Testamente, og hvad der ikke gør?

Det siger Martinus meget kategorisk og klart i sin tale i anledning af sin 85-års fødselsdag (kan høres på martinus-webcenter.dk/foredrag): - Det Tredie Testamente er ALT hvad jeg har skrevet, hver eneste lille sætning. Der er ingenting, der er udenfor.

Bestyrelse eller råd?

I forbindelse med Martinus-sagens regnskaber for 2013 i Kosmos

6/2014 finder vi noget, det hedder "Bestyrelsesberetning". Den handler om hele "Sagens" økonomiske situation og dens planer for nærmeste fremtid.

Ordet "bestyrelse" undrede, for vi ved jo, at Martinus meget bevidst ændrede det førhen brugte ord bestyrelse til "Rådet", fordi han dermed ville signalere, at det ikke skulle være nogen magtinstans men mere nogle rådgivere.

Hvad vil Institutet signalere ved at vende tilbage til ordet "bestyrelse"?

Lasse Vogelsang skrev:

Vi forsøger at samle alle de videoer, som har noget med Martinus Verdensbillede at gøre, på Martinusforum, så de er lette at finde. Vi har arbejdet på det et stykke tid og har lige nu over 100 videoer, som til sammen giver omkring 100 timers spilletid. Der er nok at kigge på, hvis man er Martinus interesseret. Ca. 50 af videoerne er foredrag. Vi har kategoriseret videoerne under sprog og givet dem emne-tags, så de er lette at finde rundt i. Kig forbi på <http://www.martinusforum.dk/video>. Vi vil løbende opdatere med nye videoer i takt med at de udkommer, så hvis du har en video du gerne vil have med eller kan se at vi mangler en video, så skriv til os på info@martinusforum.dk.

Martinus Video

Martinus video, foredrag, introduktioner, åndsforskning
martinusforum.dk

Endnu en sjov lille historie

Jeg åbnede bogbiksen i Klint i 2001 med forskellig slags spirituel litteratur, især med relation til Martinus. Senere blev det til et bibliotek og et lille antikvariat. I alle årene har jeg uden problemer haft et lille ydmygt skilt om biksens eksistens ved Pia's havegårde nærværd Martinus-Centrets reception.

Men i år forsøgte nogen at fjerne det. Jeg troede det bare var drilleri og satte det tilbage. Så blev det vendt om, så man ikke kunne se, hvad der stod på det. Jeg malede da bare det samme på begge sider, og så stoppede den leg.

Men så fik Pia et brev fra formanden for Grundejerforeningen Kosmos Ferieby, der gjorde opmærksom på, at et medlem havde klaget over skiltet og mente, det ikke var tilladt ifølge lokalplanen. Så til næste sommer må jeg så søge kommunen om tilladelse til at sætte skiltet som hidtil – som jo er på privat grund på en privat vej.

BESTYRELSEN FOR FORLAGS-VIRKSOMHEDEN - "MARTINUS INSTITUT" TALER

v/Søren Ingemann Larsen

Nedenstående er MIs kommentarer til sit regnskab for 2013. MI er - som det ses - bekymret, for MI har konstateret underskud i forretningen. Og man kan jo ikke have en forretning, der giver underskud.

Og som det ses, mener forrettningens bestyrelse, at det ikke i længden er holdbart at drive virksomheden og forretningen på basis af gaver. Der må indtjening til. Så hvordan får vi gang i forretningen?

Er det kun i mine ører, det skurrer?

"Vi skal have balance i økonomien

Økonomien har historisk set, og lige siden Martinus' egen tid, været baseret på, at en del af indtægterne kommer fra arv og gaver, foruden at en meget stor del af arbejdet bliver udført af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Da der i sagens natur altid er betydelige udsving i disse arve- og gavebeløb, vil dette afspejle sig i de enkelte regnskabsår. Nogle år vil være bedre end andre. 2013 var således et mindre godt år i den henseende, og vi har derfor et underskud i begge fondene i 2013. Indtægterne fra bogsalg, kursusaktivitet m.m. har gennem de senere år været faldende. Det agter vi at gøre noget ved og har taget initiativ til fornyelse og nytænkning på flere områder. Vi forventer, at 2014 bliver bedre, og budgetterer med et samlet overskud for 2014.

Vores indtægter kommer - foruden fra arv og gaver - fra bogsalg og fra Kosmos-abonnementer samt fra indtægterne i Klint i form af boligudlejning, salg af kurser og fra Restaurant Terrassen. Desuden har vi et afkast af obligationsbeholdningen. Set over en årrække udgør driftsindtægterne omkring 75 % og gaver 25 % af de samlede indtæg-

ter. Uanset, at der tilløber os en tilsyneladende jævn strøm af arv og gaver, har vi besluttet, at vi løbende fremover vil arbejde på at gøre os mere uafhængige heraf. Ud over at organisere arbejdet så optimalt som muligt overalt i organisationen og i det hele taget holde udgifterne nede, hvor vi kan, er vi også nødt til endnu højere grad at finde en balance mellem de ressourcer, vi bruger på de forskellige aktiviteter, og de indtægter, vi herved skaber.

Martinus Institut har store forpligtelser i form af at udgive og bevare Martinus' værk, at gøre det tilgængeligt for interesserede samt at undervise i værket. Mere og mere af formidlingen og kommunikationen sker i dag via internet, hjemmesider og sociale medier og er langt mere intensiv og ressourcekrævende end tidligere. De senere års forcerede udvikling omkring disse nye digitale platforme har været og vil i fremtiden fortsat være en stor udfordring, men vi syntes selv, at vi allerede er kommet godt med, og vi har fine nye tiltag på vej på området i den kommende tid.»

Foredrag i Livets Skole i Brøndby

LIVETS SKOLE i åndsvidenskab byder endnu engang på spændende foredragsholdere og nærværende foredrag for det moderne menneske, der ønsker at vide mere om Martinus epokegørende livsværk Det Tredie Testamente. Alle foredrag tager udgangspunkt i Martinus åndsvidenskab, og bliver holdt ca. 1 gang om måneden.

Fri entré. Tilmelding på tel.nr. 2015 7811

Søndag, den 7. september kl. 13–15
Ingemar Fridell: "Fra ægteskab til alkærlighed"

I vores tid oplever flere og flere mennesker en voksende bekymring og forvirring på områder, der involverer seksualitet, parforhold, kønsroller og det ægteskabelige liv. I sine analyser af, hvordan menneskets seksuelle poler ændrer sig, forklarer Martinus den mentale forvandling, der ligger bag disse begivenheder, og giver os samtidig en form for kosmisk seksualoplysning, som hjælper og vejleder nutidens mennesker, så udviklingen gennem denne overgangsperiode kan finde sted så kærligt som muligt.

Søndag, den 28. september kl. 13–15
Karl Jørgensen: "Bønnens mysterium"

Martinus anbefaler os at bruge bønnen. Om sig selv siger han, at han ikke kan erindre en eneste dag, hvor han ikke har bedt til Gud. Bønnen kan ikke befri os fra vore lidelser, som ikke er en straf, men en konsekvens af karmaloven. Denne karma er undervisning, så vi kan få fuldkommengjort vor væremåde.

Bønnen kan altså ikke ændre vor skæbne, men den kan hjælpe os til at forlige os med den. Martinus skriver: "Kan bønnen da garantere lykken? - Ja, bønnen kan blive så fuldkommen, at den i forbindelse med kosmisk viden helt kan udelukke sorgernes og ulykkernes mørke skygger fra individets sjæleområde."

Søndag, den 26. oktober kl. 13–15
Toni Bjerremose: "Om sygdom, ernæring og vort forhold til mikrokosmos"

"I følge Martinus er sygdommes dybeste årsag manglende kærlighed til vort mikrokosmos, altså forkert tænkemåde og dermed forkert ernæring, så når vi lærer

at tænke rigtigt, spiser vi også det rigtige, hvorved vi efterhånden gør os fri af alle former for sygdomme."

Søndag, den 23. november kl. 13–15
Peter Wraae: "Mental suverænitet eller flokkebevidsthed"

Vi bliver først helt frigjorte fra dyreriget og flokmentaliteten når vi får mental suverænitet. Det er, når vi tør stå på egne ben, og bliver frie i forhold til andres meninger og holdninger, at vi kan udvikle ægte intellektualitet.

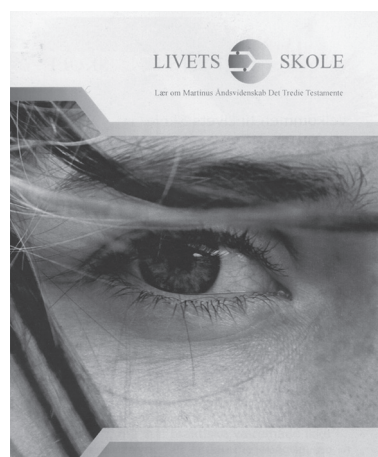
Søndag, den 14. december kl. 13–15
Jan Langekær: "Juleevangeliet"

Det bibelske juleevangelium handler ikke bare om en historisk hændelse, men er også symbol for jordmenneskets kosmiske skæbne. Jesusbarnets fødsel i stalden symboliserer den gryende menneskelige bevidsthed, som har sin oprindelse i dyrets bevidsthed. Inde i hvert menneske fødes den "kristusbevidsthed," som efterhånden vil omskabe jorden til en verden, hvor juleevangeliets løfte om "fred på jorden" bliver til virkelighed.

Vi byder på alkoholfri julegløgg, the, kaffe og æbleskiver efter foredraget.

Der desuden foredrag **tirsdag 21/10 kl. 19.30** på Poppel Alle 12 i Tåstrup:

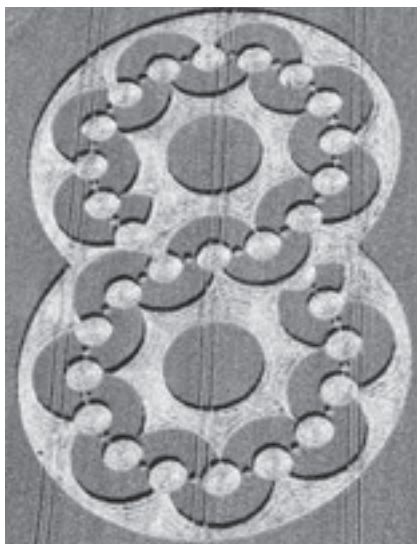
Mejbritt Ræbild: «Kreativitet, kunst og kærlighed»

**Jan Langekær og co. har stor udstilling på Krop-sind-ånd messen
i Århus d. 3.-5. oktober.**

Her vil Karl Jørgensen holde foredrag om ”Den seksuelle evolution”

Målet for Martinus

Målet med verdensgenløsningen er, at menneskene skal komme til at forstå denne tilværelse og tage imod den undervisning i livslovene, de kan få her. Tænk, hvad det vil betyde, hvis man i stedet for at irriteres over det, der sker, bruger sin energi til at prøve på at forstå, hvorfor det, der sker, er det rigtige netop i den nuværende situation baseret på fortiden og med henblik på den gavn, vi erfaringsmæssigt kan have deraf i fremtiden.

(Fra artiklen ”Livsmodet”, foredrag holdt 1.april-1941)

De syv leveregefler

- givet af Martinus

Udslet begrebet fjender af din bevidsthed.

Tag aldrig ril genmæle over for vrede, bagtalelse eller andre former for ubehag, der er rettet imod dig.

Sig aldrig selv noget ondt om nogen eller noget.

Vær absolut sand eller ærlig i alle livets forhold.

Vær absolut upåvirkelig af smiger, ros eller dadel.

Vær aldrig med til at dræbe, såre eller lemlæste.

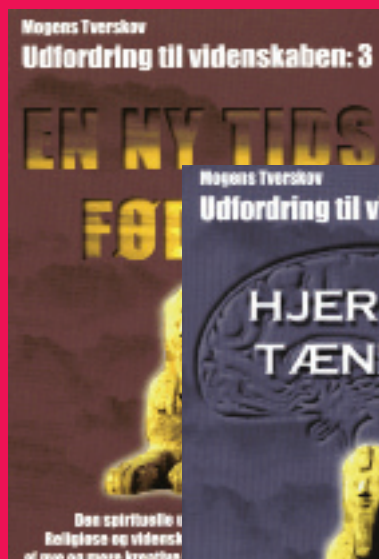
Lad aldrig din tanke afvige fra at beskæftige sig med, på hvilken måde du absolut bedst kan tjene dine medvæsener, da udfører du den allerhøjeste form for yoga eller den fuldkomneste træning af den del af udviklingen, der er stillet indenfor din viljes rækkevidde, og som i forbindelse med den øvrige del af livets egen bearbejdning af din natur sluttelig vil føre dig til den moralske genialitet eller skabe dig om til at udgøre det fuldkomne væsen eller et "gudemenneske".

tilbud

Martinus: Livets Bog I-VII
i oprindelig udgave
Alle 7 bind for kr.1000

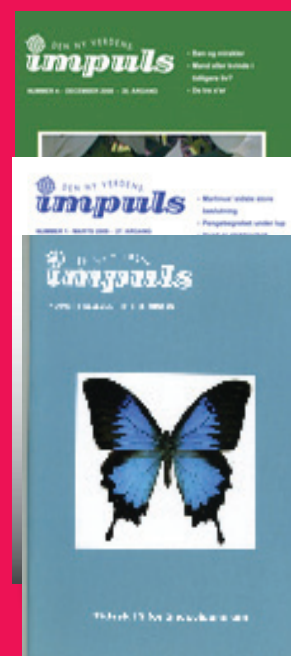
Alle tre Tverskov-bøger for 100 kr!

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 100

Småbøgerne koster 20 kr pr stk

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk